

BARZANI İSTİFA ETTİ

Barzani istifa etti! Güney Kürdistan yasalarını çiğneyerek oturmaktaydı koltuğuna. Anayasaya rağmen oturmaktaydı. Parlamento atılmıştı bir kenara. Seçimsiz, tüm meşruiyetini yitirmiş bir başkanlık!

Son kozu referandum oldu. Durumunu sağlama almış olacaktı. Meşruiyet kazanacak, küllerinden yeniden doğacaktı. İsrail açtıktan sonra Beyaz Saray'ın dolaylı oluru neredeyse tamamı. Kürt halkı zaten özgürlüğü için bedel ödemeye hazır. Tüm ilerici güçler Barzani'nin tüm kirli hesaplarına rağmen, ezilen bir ulusun kendi kaderine tayin hakkına karşı çıkmayacaktı. UKH açtıktan sonra çıkıp uyarı da zarlar atıldı. Başlangıçta her şey umduğu gibi gitti. Ama güçler dengesi hızla döndü. Burjuva Barzani, halkın gücüne yaslanmayan işbirlikçi burjuva yönetim hızla çöktü. İstifa mektubunda "ABD buna neden sessiz kaldı" diye söylenmesi, hem kimlere bel bağladığını gösteriyordu, hem de uğradığı ihanetin yarattığı kirliliği.

Sonuçta zarlar atıldı, taşlar yerinden oynadı. Hiç kuşku yok, Barzani ile birlikte tüm burjuva önderlikler de derin yaralar aldı. Bundan sonrası halkın güçlü olduğu bir Kürdistan mücadelesi olacak!

Kürdistan devrimi tüm bölgeyi derinden sarsmaya devam edecek!

MÜÇADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

1 - 15 Kasım 2017 / S 036 / 1 TL

EKİM DEVRİMİNİN
100.YILINDA
YÜRÜYÜRÜZ

7 Kasım Salı
19.30
Kadıköy
Mehmet Ayvalıtaş
Parkında
Toplanarak
Yürüyoruz

SOSYALİZM KAZANACAK

Gün olur kalkar ayağa binlerce yıldır ezilenler. Mahsun eğilen başlar dikilir... Ürkek bakışlara oturur inatçı kararlılık ve öfke. Yok sayılanlar, aşağılananlar, bir dudak büküşüyle horlananlar akar meydanlara. Olanca sadelikleriyle, basit istekleriyle çıkarlar sokaklara. Motorlar durur, kayışlar dönmez... Ne bir üretim bandı, ne madenler, ne gemi, ne trenler...

Önce korkularını kaybeder işçiler, sonra zincirlerini. Derken emeğin coşkun seli taşar bentlerinden. O sadeliğin, o basit sıradan "yürüyüşün" ufkunda bir yaşam doğar. Sarsar bütün dünyayı. Değişir, kendisiyle birlikte tüm dünyayı değiştirir.

Yüz yıl önce, açlık ve sefalet içinde, savaşın yıkıntıları arasında... gelmekte olan kışın ilk karları düşerken sokaklara, 7 Kasım 1917'de, o köhne Rusya'da iktidarı aldı proletarya! O güne kadar yok sayılanlar, dünyayı değiştirebileceklerine asla inanılmayanlar tarihin ilk muzaffer işçi cumhuriyetini kurdu. Öyle bir sarsıntıydı ki bu, dünyanın tüm ezilenleri selama durdu. Emperyalist boyunduruk altındaki uluslar can-ı gönülden bolşevik oldu!

Devrimi zafere taşıyan işçilerin dostu tüm dünyanın işçileri, yoksulları, ezilenleriydi. Korkunç karşı-propagandalara kulak asmadı emeğin dünyası. Sınıf sezgisi üstün gelmişti. Çarlığın yıkıntıları arasından yükselen kızıl bayrak emeğin bayrağıydı. Devrimi boğmak için doğudan batıya, kuzeyden güneye Rusya'yı işgale gi-

rişen sırtlanlar sürüsüne karşı mücadele, Rusya'nın işçi ve ezilen halklarından önce ABD'nin, Fransa'nın limanlarında yükselen işçi grevleriyle başladı. İşgale girişen emperyalist ordularda asker üniforması giymiş işçiler emirlere karşı çıktı, isyana durdu. Genç Sovyet Cumhuriyeti iç savaştan zaferle çıktı, enternasyonal dayanışma ile tutundu.

O büyük hayallerin, büyük düşüncelerin en zorlu şartlarda iktidara yürümesinin, dünyayı değiştirmesinin hikayesidir bur. Bugün utanmazca unutulmuş/unutulmaya çalışılan o tarihsel görevin yerine getirilmesi için proleter devrimcilerin ileri atılmasının, kelimenin gerçek anlamda devrimciliğin hikayesi!

Proletarya ya devrimcidir ya da kocaman bir hiç... demişti Marx. Ekim Devrimi bu gerçeğin altının kanla canla çizilmesiydi.

Bugün yine bir devrimler çağında, tarihin yeni bir uğrağında Ekim'in cüret ve iddiasını kuşanmak zorundayız! Tüm yeryüzü eylem alanına dönmüşken hala kırıntılar uğruna mücadeleyi tek varlık gerekçesi yapan sözüm ona sosyalistlere rağmen geleceği kazanmak için kavgaya atılıyor işçi ve emekçiler. Burjuvazi ile proleterler arasındaki kavgaya, kapitalizmle komünizm arasındaki amansız mücadele kesintisiz sürüyor. Bu tarihsel kavgayı işçi sınıfı kazanacak, sosyalizm kazanacak. Bu gerçeğin bilincinde olarak ileri atılmalıyız.

>>Editör...

KERKÜK-BURJUVA SINIF-UKKTH

25 Eylül'de yapılan G.Kürdistan referandumu, denilebilir ki "pandoranın kutusu"nu açtı. Kimsenin beklemediği pratik sonuçlar ortaya çıktı. Kürt ulusunun tarihi lideri olmanın eşliğine gelen Barzani, kimse beklemeyen şekilde zirveden dibe çakıldı. Barzani ve KDP Kürt halkı tarafından sorgulanır oldu. Barzani ve Partisi, Dimyaya pirince gidemiyen derken, evdeki bulgurdan oldu.

G.Kürdistan'ın diğer burjuva partileri de, örneğin YNK, bu eleştiri oklarının hedefi oldu. KDP, YNK, Goran Hareketi birbirlerini ihanetle, "Irak Merkezi yönetimiyle anlaşmak"la, Kerkük'ü teslim etmele suçladı.

3

Zaferimiz Kesindir

C.Dağlı

2

Dünya Devrimi Büyüyor

Özgür Güven

4

Devrimci Kargaşa

Ali Varol Günel

5

Yüz Yıl Sonra
Yeniden Hasta Adam

Umut Çakır

10

ZAFERİMİZ KESİNDİR

BAŞYAZI

C. Dağlı

Bir çok siyasal hareket, büyük devrimci fikirleri uzun süre önce terk etti. Devrimci fikirler ki, emekçi kitleleri, kadınları, gençliği, aydınları, ezilen ve sömürülenleri, kurtuluşları yolunda etkileyen, mücadeleye çeken, heyecanlandıran ve coşturan büyük bir etkendir. Bu büyük fikirlerdir kitlelerin isteklerini, çıkarlarını ve amaçlarını ortaya koyan. Dünyayı değiştiren kitleler, büyük devrimci fikirlerle silahlanmış kitlelerdir.

Devrimci fikirler, devrimci sınıfın fikirleridir. Devrimci fikirler, proletaryanın evrensel kurtuluşunu, bütün ezilen ve sömürülen kitlelerin kapitalizmin baskısından kurtuluşunu amaçlar.

Devrimci fikirler ve bu fikirlerin amacı, küçük burjuva ütopyası değildir. Tarihin gelişiminin bugünkü aşamasına, toplumsal gelişime, geleceğin koşullarının bugünden oluşmasına dayanır. Yeni ve insanca bir geleceği ifade eden fikirler etkileyici ve harekete geçiricidir.

Devam edelim.

Tarihin bugünkü aşaması, kapitalizmin tüm gelişimi tarafından hazırlandı. Bu aşama, sınıflı bir toplumdaki sınıfsız bir topluma, kapitalizmden komünizme geçiş aşamasıdır. Bursası, yalnızca tarihin hazırlandığı bir aşama değil, tarihsel bir aşamadır. Bir tarihsel dönemden yeni bir tarihsel döneme, bir toplumdaki daha yüksek bir topluma geçiş aşamasıdır. İnsanlık tarihinde yeni bir dönemi, tarihsel bir sınıf, devrimci bir sınıf olan proleter sınıf başlatabilir.

Proletaryanın nihai hedefi, büyük amacı, sınıfların ortadan kaldırılmasıdır. Nihai devrimci hedefin nesnel temelleri var: üretici güçlerin evrensel gelişimi, toplumsal üretimin durmadan boyutlanması. Bu, şu anlama gelir ki, emekçi sınıfının nihai hedefi, düşünce egzersizleri yoluyla değil, kapitalizmin kendi gelişimi tarafından hazırlandı. Proleter ve bilimsel komünizmin kurucuları, sınıf mücadelesinin kaçınılmaz olarak sınıfların kaldırılacağı noktaya varacağını, kendi tarih anlayışları olarak ortaya koydular.

Devrimci geçiş dönemi, nesnel toplumsal koşulların gelişmesi tarafından, bir zorunluluk haline getirildiğine göre, bu yöndeki bakış açısı, taktik ve mücadele, nesnel sürecin kendisi tarafından destekleniyor demektir. Olaylara devrimci geçiş bakışıyla bakmamak, tarihsel gelişimin bugünkü aşamasının gerisinde kalmak olur. Kapitalist toplumun tüm toplumsal gelişimi, bu toplumsal düzenin ötesine geçmeyi bir zorunluluk haline getirirken, buna karşın, eski toplumun sınırları içinde kalan bir çizgide ısrar etmek, nesnel toplumsal koşullarla çelişkiye düşmek ve olayların egemenliği altına girmek ve oradan oraya sürüklenmektir.

Devrimci işçiler yönünden sorun bambaşka bir bakış açısıyla ele alınır. Devrimci geçişi sağlayacak, emekçi sınıfın eylemleridir. Bu durumda, devrimci kitle eylemlerini, devrimci zora dayalı mücadele biçimlerini güçlendirmek, süreklileştirmek ve en yüksek biçimine kadar götürmek, günün öne çıkan ve belirleyici görevidir. Devrimci geçişin görevleri, tüm uzlaşmaz siyasatlerin "aşın" dedikleri devrimci yığımsal mücadele görevleridir.

Politik geçiş yeni, ilerici ve daha yüksek bir topluma geçiştir. Gelecek toplumun tarihsel önkoşulları, eski toplumun içinde olduğu için, sancılı bir devrimci sürecin sonucunda gerçekleşebilir. Burada tayin edici sorun, bu süreci sonuna dek götürme sınıfsal yetenek ve devrimci kararlılığa sahip olmaktır.

Kapitalist toplum, emekle sermaye uzlaşmaz çelişkisi eklenirken gelişen bir toplumdur. Bu yüzden, çözülüp dağılması kaçınılmaz olan bir toplumdur, tarihsel olarak geçicidir. Buradan şu sonucu çıkarırız ki, sonal zaferimiz kesindir. Devrimin zaferi, en ilerinin, belirsiz bir geleceğin sorunu değil, bugünden başlayan ve genişleyen bir süreçtir. Birçok ülkede zafer emekçilerin oldu. Dünya zaferi anlamında kesin zafer ise, engellenemez devrimci yürüyüşün önündeki hedeftir.

Nihai zaferimizin kesin olduğu, tüm yirminci yüzyıl boyunca doğrulandı. Bir yüzyıl boyunca bir çok ülkede sosyalizme geçildi. Bir çok ülkede sosyalizmden uzaklaşılması, bu gerçeği değiştirmez. Çağın temel eğilimine rağmen günlük mücadelenin sorunlarını öne çıkarmak, proletaryanın devrimci hareketini sınırlamak, bu hareketi küçük sorunların çözümüyle köreltmektir.

İşçi sınıfı, tarihsel görevini, potansiyelini sonuna kadar harekete geçirerek yerine getirebilir. Mücadele potansiyelini etkin biçimde harekete geçirecek olan kapitalizme karşı gelişen devrimci eylemlerdir. Devrim deneyimlerinin pratik sonuçları da, bizi bu noktaya götürür. Reformist hareketler, işçi sınıfının dünyayı değiştirme rolünü ve eylem gücünü sınırlayıp etkisizleştirirken, gerçek pratik hareket yani devrimci politik eylemler ise, emekçilerin eylemlerini en üst düzeye çıkarttı. Emekçi kitlelerin kapitalizmle günlük çarpışmalarına devrimin zaferi bakışıyla bakılmalıdır.

Çalışan sınıf, kapitalizmin sonuçlarına karşı mücadeleye kurtuluşunu gerçekleştiremez. Çünkü burjuva toplum, bu sonuçları sürekli yeniden üretir. Reformlar mücadelesi, kapitalist topluma bağlanmaktadır. Devrimler mücadelesi ise, kapitalist toplum düzenini ortadan kaldırmak amacıyla yapılan mücadeledir. Ezilen ve sömürülenler bu mücadelede kendi isteklerini, özlüklerini, çıkarlarını ve yeni bir geleceği gördükleri için benimsenir ve desteklenirler. Emekçiler için yalnızca devrimci hedefler tatmin edicidir. Yaşamlarında köklü bir değişim yapmayacak olan düzen içi hedefler değil.

Kadınlar, kadınların kurtuluşu için dünyaya başkaldırdığı, devrimci mücadelenin aktif bir gücü olarak davrandığında, gerçek potansiyel gücünü harekete geçirebildi. Gençlik, emekçi halkın kapitalizmin baskısından kurtulmak için verdiği kavgada asıl gücünü etkin olarak harekete geçirebildi. Kısacası, sermayenin devrimci mücadelesinde halk kitleleri etkin rol oynar.

Türkiye ve Kürdistan'da olduğu gibi, ekonomik ve politik güç sahiplerinin kitleler üzerindeki baskısı ne kadar yaygın ve katı biçimde uygulanıyor ise; emekçi halk kitlelerinin devrimci rolü o denli önem kazanır. Bu koşullarda, tarihin en köklü devrimi uğruna mücadeleyle atıldıkları için, halk kitlelerinin tarihsel devrimci rolleri daha da artmıştır.

Emekçi ve sömürülen kitleler, insanlığın geleceğine bilinçli olarak yön verebilecek bir noktaya geldiğinde, burjuvazi tüm gücünü kullanarak, bunu engellemeye çalışır. Bunun için bir çok yerde faşizme başvurdu. Bugün de, dünya proletaryasına ve diğer emekçi halk kitlelerine karşı küresel saldırıyı en üst noktaya vurdular.

Emekçilerin buna yanıtı, devrim yoluyla, insanlığın geleceğine bir gün vermek olmalıdır.

Yeni bir topluma geçiş, her bakımdan kaçınılmaz hale gelmiştir. Koşulları ve olanakları oluşmuş olan yeni ve daha ileri bir topluma geçiş, işçi sınıfının devrimci rolünü daha aktif olarak oynamasına bağlıdır.

İzmir'de Avukatlara Baskın ve Gözaltılar

Bu sabah İzmir'de yaşanan ev baskınları ile ÇHD'li yönetici ve avukatlar gözaltına alındı.

Yemen Cankan, Emel Diril, Bahattin Özdemir, Nergiz Tuba Aslan, Şule Arslan Hızal, Dinçer Çalım'ın gözaltına alındığı baskınlarda Av. Erdoğan Akdoğdu ve Alihan Pılaf'ın da arandığı söylendi. Avukatların gözaltı gerekçesi TKEP/Leninist ve DHKPC propagandası yapmak...

Her an ihtiyacı olanların yanında olan, işçilerin, emekçilerin, devrimcilerin haklarını arayan, Soma'da madende katledilen işçilerin ailelerinin yanında, Gezi'de yani bir dünya isteyen gençlerin yanında, KHK ile işlerinden atılan emekçilerin, Kürt halkının yanında olan, onları savunan avukatlarımız, yine devletin hedef tahtasında.

Gözaltına alınan avukatlar için Çağdaş Hukukçular Derneği bir açıklama yaptı;

"Bizler arkadaşlarımızın ev ve büro aramalarına katılırken, cumhuriyet savcısı dosyada gizlilik var deyip 'hukuki lafazanlık' yapacaktır birazdan. Ancak aynı anda havuz ve işbirlikçi medya kuruluşları polisle birlikte manşetler atmaya başlamışlardır. Manşetler hazırlar: 'İzmir'de Avukatlara Terör Operasyonu'. Bize kısıtlanan dosya onlara servis edilir.

(...) Sokaklar, adliyeler, karakollar, hapishaneler... Yani yaşamın bütün gözencikleri bizim için mücadele alanıdır. Çok operasyon gördük; yalana, dolana, koşluğa ve niyetlere bulaşmış... Mevcut savcı ve hakimlerin acizliklerinin, karakter zayıflıklarının farkındayız. Ve farkındayız; bu saldırılar İstanbul, Trabzon ve Rize'ye ihanetiniz; Soma, Ermenek ve

Şırnak maden cinayetlerinin; Suruç, Ankara ve Reyhanlı katliamlarımızın hesabı sorulmasını diyor" dedi.

Devrimci Hukukçular da, gözaltına alınan arkadaşları için açıklama yaparak, "İstemem Eksik Olsun" tiradını paylaştılar.

"Avukat arkadaşlarımız, dostlarımız, yoldaşlarımız bu sabah gözaltına alındılar. Gerekçe örgüt propagandası imiş. Cevabımız kısa ve net: 'Ne yapmak gerek peki? Sağlam bir arka mı bulmalıyım?'"

Onu mu bellemeliyim? Bir ağaç gövdesine dolan sarmaşık gibi

Önünde eğilerek efendimiz sanmak mı? Bilek gücü yerine dolanla tırmanmak mı? İstemem!

Herkesin yaptığı şeyleri mi yapmalıyım Le Bret? Sonradan görmelere övgüler mi yazmalıyım? Bir bakanın yüzünü güldürmek için biraz şakabanklık edip,

Taklalar mı atmalıyım? İstemem! Eksik olsun!"

Gözaltına alınan avukatlar uzun saatler boyunca bürolarındaki aramaların ve bilgisayarların imajının alınmasını beklediler, daha sonra terörle mücadele şubesine götürüldüler.

Savcılığın 7 günlük gözaltı süresi verdiği avukatlar için İzmir Çağdaş Hukukçular Derneği, ÖHP ve Çağdaş Avukatlar Grubu bir çağrı yaparak, meslektaşlarının 30 Ekim Pazartesi günü Adliyeye çıkarılmalarını talep etmek için basın açıklaması yapacağını duyurdu; "Tüm dostlarımızı, emek verdiğimiz müvekkillerimizi desteğe bekliyoruz" dedi.

Gezi'den 10 Yıl Ceza

2013 yılının Haziran ayında İstanbul Taksim Gezi Parkı'nda başlayan ve ülke geneline yayılan eylemlerin sonucunda binlerce kişiye dava açılmıştı. Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Ali Ekber Sever de hakkında dava açılan onlarca kişiden biriydi. Açılan davalarla ilgili hukuki süreç 4 yıl devam etti.

27 Ekim günü İstanbul 20. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davada Gezi Parkı eylemlerine katılan Ali Ekber Sever hakkında "Kanuna aykırı toplantı ve yürüyüşlere silahla katılarak ihtarla rağmen dağılmama", "Görevi yaptırmamak için direnme", "Terör örgütü üyesi olma" suçlamasıyla 10 yıldan fazla cezaya hükmedildi.

Ali Ekber Sever ceza aldığı bu mahkemeye savunmasında şunları söyledi:

"Bu dava siyasi bir davadır. Savcılığın ceza istediği iddianamede örgüt üyesi olduğuma dair hiçbir delil yok. Beni bununla ilişkilendirdikleri şeyler yasal olarak yapılan miting ve basın açıklamalarıdır. Bunlarda anayasa tarafından demokratik haklar olarak güvenceye alınmıştır. Ben bir vatandaş olarak anayasal hakkımı, demokratik hakkımı kullanıyorum.

Ben Deniz Gezmişleri anma mitingine katıldım. Sadece katılmadım tertip komitesinde de bulundum. Yasal olarak izin verilen bir miting, buna dayanarak beni nasıl örgüt üyeliğiyle ilişkilendirirsiniz bunu anlamakta zorluk çekiyorum. Yasa dışı örgütün yayını dediğimiz Mücadele Birliği gazetesi, adresi yeri yurdu belli olan, vergisini veren bir gazetedir. Hatta güvenliğim yüksek olduğu cezaevlerine bile düzenli olarak gelen bir gazetedir. Nasıl olur da yasadışı olur: Bu dava tamamen düzmedir. Doğru dürüst ne bir delile dayanıyor, ne de başka bir şey. Üstelik bu iddianameyi hazırlayan savcı örgüt kurmaktan cezaevine girmiştir. Heyet değişmiştir.

Bu dava siyasi bir davadır. Ben bir işçiyim. Komünist bir işçiyim. Kararınız ne olursa olsun düşüncelerim değişmeyecektir."

Mahkemeye ara verildi. Aradan sonra dinleyiciler salona alınmadı. Ve mahkeme heyeti Ali Ekber Sever'e farklı farklı maddelerden 10 yıldan fazla ceza verdi. Cezanın sonunda Ali Ekber Sever duruşma salonundan ayrılırken "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her şey Emegün Olacak!" sloganını attı.

Kandıra F Tipi'nde Sürgünler

Zindanlarda tutsaklara baskılar, saldırılar, sürgünlerle devam ediyor. Kandıra 1 Nolu F Tipi Cezaevinde bulunan 12 tutsak, zorla, sürüklenerek hücrelerinde n d e n çıkarıldı, sürgün edildi.

Hücre arkadaşımızın verdiği bilgiye göre, Musa

Karataş, Kemal Toka, Malik Koparan ve 9 tutsak daha, hücrelerinden zorla sürüklenerek ring araçlarına bindirildi, İzmir Şakran 2 Nolu T Tipi Cezaevi'ne götürüldüler.

Haber verilmeden, eşyalarını, hatta ilaçlarını dahi alamadan sürüklenerek hücrelerinden zorla çıkarılan tutsaklara avukatları ve aileleri götürüldükleri Şakran cezaevinde ulaşmaya çalışıyor.

Baskılar, Sürgünler Bizleri Yıldırmasın Devrimci Tutsaklar Yalnız Değildir

Editör

KERKÜK-BURJUVA SINIF-UKKTH

Baş tarafı 1. sayfada

Gerçekte, KDP ve YNK'nin Süleymaniye'de Irak merkezi hükümetiyle yaptıkları toplantıda Kerkük'ü teslim etmeyi kabul ettikleri ortaya çıktı.

Irak merkezi hükümeti, ezen ulus refleksiyle hareket ederek, ortaya çıkan koşulları, toprak kazanmak, ezen ulus konumunu pekiştirmek, Kürt ulusunun konumunu mümkün olan en geri noktaya sürmek için kullanmaya çalıştı; süreç devam ediyor.

Bu arada UKH, KCK imzasıyla soruna ilişkin uzun bir açıklama yaparak kendi bakış açısını ve önerilerini ortaya koydu. Yapılan referandumu "Başurê Kurdistan'da ulusal birliğe, halkın iradesi olan meclise dayanmadan, dar parti çıkarlarına endeksli hesapsız, kitapsız, tedbirsiz gerçekleştirilen" bir referandum olarak değerlendiren KCK, sorunun kaynağını "Ortadoğu'nun demokratikleşmemiş" ve dolayısıyla "Kürt sorununun çözülmemiş" olmasında görüyor.

Herkes sorunun bir yanını ele alıyor. Ama tam da bu nedenle sorunun özünü yakalayamıyor, sorunun gerçek kaynağını ortaya koyamıyorlar. Örneğin, uzun bir mücadele tarihine ve Kürt halkının kahramanca mücadelesine rağmen Ortadoğu'da neden hala "Kürt sorunu çözülmemiş" sorusuna bilimsel, somut olgularla kanıtlanabilir bir yanıt verilmeli. Bu ise, ancak Kürdistan'ın ve onu ilhak etmiş olan devletlerin içinde bulunduğu ekonomik, sınıfsal, siyasal vb koşulların doğru, bilimsel tahliline dayanarak yapılabilir.

G.Kürdistan halkının özgürlük mücadelesinde son süreçte yaşanan olumsuz gelişmelerin nedenlerini maddeler halinde sıralamaya çalışalım.

1- Kürdistan'ın ilhak edilmiş diğer parçaları dahil, G.Kürdistan kapitalist üretim ilişkilerinin geliştiği, böylece Kürt ulusunun sınıflara bölündüğü bir ülkedir.

2- Dört parça da, "sömürge" ülkelerden farklı olarak "ilhak edilmiş ezilen ulus" durumundadır.

3- Bunun önemi şurada: Kürdistan'ın her

parçadaki özgürlüğü, "sömürge" ülkelerden farklı olarak, her parçanın ezen ulus halklarının kapitalizme, faşizme ve emperyalizme karşı savaşlarıyla birleşmek zorundadır.

Gerçekte, KCK açıklamasında yaptığı değerlendirmeye UKH, bu durumun farkında olduğunu gösterdi. "Sömürge Kürdistan" tespitine bağlı olarak, geçmişte savunduğu "ayrı devrim", "ayrı mücadele" vb tezlerine karşın, bugün ezen ve ezilen halkların birlikte kurtuluşunu şu sözlerle savunma noktasına gelmiştir:

"Başurê Kurdistan'da gerçekleştirilen referandum, milliyetçi ve devletçi yaklaşımlarla sorunların çözüme kavuşmayacağını ortaya koymuştur. Irak'ın tüm sorunlarını çözecek proje, Başurê Kurdistan'ın demokratikleşmesi ve Irak'ı demokratikleştirme mücadelesi olarak görülmelidir. Demokratik yaklaşım, ülkelerin demokratikleşmesi ve bu temelde bir bütün olarak Ortadoğu'nun demokratikleşmesi dışında sorunlara çözüm aramak yanlıdır ve sorunları ağırlaştırmaktan başka sonuç vermez."

Ciddi örgütler, yaşamdan öğrenmeyi bilirler. Ciddi savaş yürütülen yaşamın öğrettiklerine sırtlarını dönmezler, dönmüyorlar. UKH, açıklamada ifade etmiş olduğu düşüncelerle, öz itibarıyla, son derece olumlu ve önemli bir noktaya gelmiş olduğunu ortaya koydu.

4- Çözümün başlangıcı ve başarısı, ezen ve ezilen ulus halklarının birlikte tam, eksiksiz demokrasiye ulaşmalarıdır. Burada sorun "demokratikleşme"den ne anlaşıldığıdır. Eğer "burjuva demokrasisi" anlaşılıyorsa boşuna kürek çekiliyor ya da havanda su dövülüyor demektir. "Demokratikleşme"den anlaşılması gereken, devrimci demokrasidir, halk demokrasisidir, halk iktidarıdır. Bu ise, bir devrim sorunudur, devrim mücadelesi sorunudur.

5- Hem mücadelenin birleşik olması zorunluluğu ve hem de mücadelenin devrimci niteliği nedeniyle, Kürt burjuva sınıfının öncülük edeceği bir "özgürlük" savaşının zafer şansı yoktur. G. Kürdistan'da bugün yaşanan "başarısızlığın" püf noktası budur. Barzani ve partisi KDP, Kürdistan

proletaryası ve emekçi sınıflarının değil, Kürdistan burjuvazisinin politik/askeri temsilcisidir. Sınıf karakteri gereği, emperyalistlerle, bölge gerici devletleriyle çok yönlü bir işbirliği içindedir. Bu işbirliğinin Kürt halkı için ne büyük acılara, yenilgilere neden olduğu son gelişmelerle bir kez daha görüldü.

Burjuva sınıfı, her zaman, kendi çıkarlarını ulusunun çıkarları üzerinde tutar. Tıpkı her burjuvanın kendi en sıradan, en bayağı özel çıkarımın sınıfının çıkarları üstünde tutması gibi. Barzani ya da Kürdistan burjuvazisi bu karakterden muaf değil. Irak hükümeti ve bölge gerici/faşist devletleriyle girdiği ilişkileri gözlemleyen, Süleymaniye'de yaşayan Necmettin Salaz adındaki gazeteci, son gelişmelerin nedenlerine ilişkin olarak "Eğer kapitalist zihniyetteseniz, bazen çıkarlarınız yurtseverliğinizin önüne geçebilir" değerlendirmesinde bulunuyor. Son derece doğru ama "bazen" değil, her zaman demek gerekirdi. Rojava devrimini boğmaya çalışması başlı başına bir ders niteliğinde.

6- Kapitalizmin dünya çapında yayılması ve gelişmesi, ezilen ulusları da uzun yıllar önce sınıflara ayırmaya başladı. Artık hiç bir ulus bir "bütün" değil. Diğer kapitalist uluslar gibi, ezilen uluslar da artık iki ulustan; "proleterler/sömürülenler" ulusu ile "burjuvalar" ulusundan oluşuyor. Bu yüzden ezilen ulus içinde dahi "ulusal birlik" aramak geri ve boş bir hayal; tarihin çarkını geriye çevirme çabası olarak kalıyor.

7- Ezilen ulus burjuva sınıfı, gelişmek için emperyalizmle ve dünya sermayesiyle ilişkilerini geliştirdikçe, kendi ulusunun özgürlük mücadelesinden uzaklaşır; sadece kendi halkının gücünü arkasına alma ihtiyacı duyduğunda ya da kendi sınıf çıkarlarını gerçekleştirmek için bu güce ihtiyaç duyduğunda özgürlük savaşından yana görünür. Rojava devrimini boğmaya çalışırken, G.Kürdistan halkının özgürlük mücadelesinin başında yürümek isteyen Barzani ve diğerlerinin yaptığı budur.

8- Ezilen ulusun işçi sınıfı ve emekçi halkları ise bu mücadelenin gerçek, tutarlı ve sonuna

kadar gitmeye yetenekli tek güçleridir. Buna hem G.Kürdistan'daki son gelişmelerde hem de diğer parçalarda somut biçimde tanık olduk, oluyoruz. Bu güçler özgürlük mücadelesinde gelişme sağladıkça, karşılığında sadece ezen ulus burjuva sınıfını ve devletini değil, emperyalist güçleri ve "kendi" burjuva sınıflarını da bulacaklardır. Kuzey ve Güney Kürdistan'da tanık olduğumuz gibi.

Bu nedenle, ezilen ulusun kurtuluş savaşı ulusal ve sınıfsal bir nitelik kazanmıştır. Kendi kaderini Tayin Harrı için verilen savaşlar giderek sosyalizm için verilen mücadeleye yakınlaşmış, onunla bütünleşmiştir. Şimdi, dünya çapındaki bu yakınlaşma/bütünleşmenin en ileri noktasındayız.

Bunu sağlayan kapitalist gelişmenin kendisidir. Bu yüzden bundan geri dönülemez.

9- "Kerkük kimindir" sorusuna pratik yanıt vermeyi, şunundur ya da bunundur demeyi dayatan, ezen ve ezilen ulusun burjuva sınıflarıdır. Devrimciler, komünistler bu tuzağa düşmemeli. UKH, bu konuda doğru yanıtı en yakın anlayışı şu sözlerle ortaya koymuştur.

"Kerkük sorunu da demokratik ulus anlayışı ve özerklikle çözülebilecek bir sorundur. Kerkük; Kürt, Arap ve Türkmenlerin yaşadığı bir şehirdir. Kerkük şunlara, bunlara aittir demeden Demokratik Ulus ve halkların kardeşliği temelinde özerk demokratik bir sistemle tüm Irak ve Başurê Kurdistan için model olabilir. Kerkük, çatışma değil de barış ve istikrar etkeni olacaksa en iyi model budur." Buradaki "demokratik ulus" ve "özerk demokratik sistem" konusundaki eleştirileri, bu yazı kapsamında, bir an için ihmal ediyoruz.

Kerkük dahil, toprak ve sınır sorunları ancak devrimci demokratik bir iktidar altında kalıcı, barışçı ve halkların yararına, onların özgür iradeleriyle kabul edilebileceği biçimde çözülebilir. Burjuva egemenlik altında geliştirilecek her çözüm (özerklik vb dahil) içinde yeni bir savaşın, yeni çatışmaların tohumunu taşıyacaktır.

Muğla'da Gerillalar Zehirlenerek Katledildi

Geçtiğimiz günlerde Muğla'da yaşanan infaz ve işkenceli gözaltılar üzerine, HPG bir açıklama yaptı.

Halk Savunma Merkez Karargah Komutanlığı, 19 Ekim günü yaptığı açıklama ile, "katledilen gerillaların 'Selçuk Yorgurtçu isimli unsurun ihaneti' sonucu" katledildiklerini belirtti.

4 ve 5 Ekim Muğla Seydikemer ve Köyceğiz'de 4 kişinin işkence ile gözaltına alınması ve 7 kişinin "kurşun izleri olmadan" katledilmeleri olayına açıklık getiren Halk Savunma Merkez Karargah Komutanlığı, Türkiye metropol alanlarında görevlendirilen gruplarından ikisinin ihanet sonucu yakalandığını açıkladı.

Grup içinde yer alan Şores Haymana (Selçuk Yorgurtçu)'nun devlet ile işbirliği yaparak iki ayrı grubu senkronize bir operasyonla tuzağa düşürüldüğünün anlatıldığı açıklamada, Seydikemer ilçesinde, Gabar (Ekrem Altay), Kamuran (Veysi Sengil), Ferhat (Velat Aşan) ve Firaz (Mehmet Can Yiğirer)'den oluşan 4 kişilik birinci grup, direnemeycekleri bir pozisyonda randevuya çağrılarak tuzağa düşürülmüş ve yakalanmalarının sağlandığı söylendi.

5 Ekim günü ise Köyceğiz'de Xalit Balveren'in sorumluluğundaki 7 kişilik grubun da yemeklerine ilaç katılarak zehirlendiği anlatılan açıklamada Xalit (Salih Sanrı), Warger (İlyas Demir), Alişer (Rojhat Seçkin), Adil (Muhammed Nursida) ve Mahir (Musa Arslan)'nın bu şekilde katledildiği söylendi. Avukatların ve ailelerin açıklamalarında da "ölü ele geçirilen" gerillaların üzerlerinde hiçbir yara izi, kurşun bulunmaması da bunu doğruluyor.

Bu olaydan kurtulan Erdal (Enver Kerimi)'nin ise 6 Ekim günü yaralı halde gittiği bir yerde ihbar sonucu operasyonla karşılaştığı ve çatışma sonucu son bombasıyla ölümsüzleştiği anlatıldı.

Kayıp Maldonado'nun Cansız Bedeni Bulundu

1 Ağustos günü Arjantin Chubut'daki Mapuche yerli grubunun protesto yürüyüşüne yapılan polis saldırısı sonrasında ortadan kaybolan Santiago Maldonado'nun cesedine ulaşıldı.

17 Ekim günü Chubut Nehri yakınlarında bulunan cansız bedenin Maldonado olabileceği ihtimali üzerine otopsiye gönderilmişti. Cesedin üzerinde ayrıca Maldonado'nun kimliği ve kaybolduğu gün üzerinde olan ceketi de vardı. 19 Ekim günü cesedin Mapuche yerlisi olan insan hakları savunucusu Santiago Maldonado'ya ait olduğu ortaya çıktı.

Polis, Santiago Maldonado'nun gözaltına alındığını hiçbir zaman

kabul etmemişti. Cesedi, 2,5 ay sonra, daha önce defalarca aranmış olan bir alanda çıplak gözle görülebilir durumda bulundu. . .

Arjantin'de 21 Ekim Cumartesi günü, seferberlik ilan eden halk kayıplara ve katliamlara karşı herkesi sokaklara çağırdı.

Arjantin'deki insan hakları örgütleri, faşizmin kaybettiği çocuklarını 77'den beri arayan annelerle özdeşleşmiş olan Plaza de Mayo'da toplandı. Plaza De Mayo, aynı zamanda devlet başkanlık konutu olan Casa Rosada (Pembe Ev)'nin önündeki meydan. Arjantin halkı Casa Rosada önünde mumlar yaktı ve Maldonado'nun resimlerini koyarak anma yaptı.

Arjantinliler, 25 Ekim Çarşamba günü Plaza De Mayo'da yapılacak yeni bir protesto için sosyal medya üzerinde çağrılar yapmaya başladılar.

Zırhlı Araçlar Çocuk Öldürmeye Devam Ediyor

Zırhlı araçlar sokaklarda ölüm saçmaya devam ediyor. Gün geçmiyor ki zırhlı askeri ve polis araçlarının (akrep, kirpi, panzer, kartal, kobra, ejder, pusat vb) yarattığı ölümlere, özellikle çocuk ölümlerine rastlamayalım.

19 Ekim günü, Siirt'te ara sokaklarda hız yaparken 6 ve 7 yaşlarındaki iki kızkardeş çarpan ejder tipi zırhlı araç, 6 yaşındaki Felek Batur'un ölümüne, Ayşe Batur'un da hafif yaralanmasına neden oldu.

Yaşanan cinayetin ardından polise tepki gösteren mahalleliye polislerin cevabı: "Çocuklarımız neden dışarıya çıkıyor" oldu. . .

Devriye gezmek bahanesiyle Kürdistan sokaklarında terör estiren zırhlı araçlar, sadece son bir yıl içinde ondan fazla insanın ölümüne sebep oldu.

Aynı gün Bitlis'in Hızan ilçe merkezinde 55 yaşındaki Gülten Yaraşlı'ya Hızan-Tatvan karayolunda zırhlı araç çarptı, hastaneye kaldırıldı da kurtarılmadı.

Mayıs ayında Silopi'de bir eve duvarını yıkarak giren panzer, iki çocuğu uykusunda öldürmüştü. Panzer sürücüsü sarhoş polis, 17 Ekim günü çıkarıldığı ilk mahkemede tahliye edildi. . .

DÜNYA DEVRİMİ BÜYÜYOR

ÖZGÜR GÜVEN

Bütün sınıflı toplumlarda olduğu gibi, kapitalizmde de toplumsal sistemin çözülmesinin asıl nedeni, sistemin kendi iç çelişkileridir. Bu çelişkilerin gelişip derinleşmesinin belirli bir aşamasında sistem çözümlenip dağılmaya başlar. Kapitalizmin sonunu hazırlayan uzlaşmaz iç çelişkiler, maddi koşulların gelişmesiyle birlikte kendilerini açığa vurur ve gelişmelere bağlı olarak gündemden güne belirginleşip olgunlaşırlar. Sermayeye dayalı bir üretim sistemi üzerinde varolan kapitalizmin yıkımını getiren, bu sistemin iki karşıt sınıfı arasındaki sınıfsal çelişkilerin derinleşmesi ve bu çelişkiler temelinde yükselen sınıf mücadelesidir, sınıf savaşıdır.

Kapitalist üretim biçimi altında yaşanan bütün bir tarih boyunca gerçekleşen ilerleme, bir avuç burjuvanın yararına gerçekleşti. Kapitalizmin daha önceki evrelerinde bu burjuva kesimi, bugüne kıyasla nüfusun biraz daha geniş bir kesimini oluşturuyordu. Ancak sistemin kendi iç işleyişi, sermayenin daha çok elden daha az ele doğru akışını sağlar. Bu da birkaç tekelin yararına bir sonuç yarattı. Bütün bu tarihsel gelişme, karşıt tarafta halk kitlelerinin, milyarlarca emekçinin, üreticinin mülksüzleşmesi, üretim ve geçim araçlarını kaybederek yoksullaşmasını getirdi, yıkımına yol açtı.

Diyalektik her gelişmede olduğu gibi, burada da iki yan var. Olumsuz yanı, büyük halk kitlelerinin, emeğin yıkımına ve yozlaşmasına varırken; olumlu yan ise düne oranla çok daha yüksek bir toplumsal gelişme ve ekonomik evrim yaratması olmuştur. Kapitalist toplumsal sistemin bu çelişkili evrimi, kaçınılmaz olarak onu yıkıma sürüklüyor; bu toplumsal sistem altında gerçekleşen her gelişme, aynı zamanda bu toplumsal sistemi kendi sonuna götürüyor.

Marksist-Leninist yöntem, tarihsel dönemleri ele alırken, o dönemin ekonomik evrimini de ele alıp inceler, olguyu son nedenine, ekonomik temeline kadar çözümler. Her bir olguyu, gelişmeyi onu yaratan döneme özgü evrimsel gelişimi içinde inceleyip çözümlenmeyen bir yöntem hem tarihsel değildir, hem de materyalist değildir. Marx'ın yöntemi Kapital'de açıktır. Kapitalist üretim biçiminin evrimini daha doğrudan başlatarak adım adım işlemiş; kendi işleyiş yasalarını açığa çıkarmış ve temellerine varana dek çözümlenmiştir. Marx'ın yöntemi diyalektik materyalist, bilimsel yöntemdir. Marx'tan sonra Lenin, aynı bilimsel yöntemle kapitalizmin bir üst aşaması olan tekelleri kapitalizmi, emperyalizmi çözümlenmiştir.

Bugünü anlamak için de aynı bilimsel yöntemle başvurmak bir zorunluluktur. Emperyalizm, artık 20. yüzyılın ilk yarısındaki emperyalizm değil. Emperyalizmin ekonomik evrimi ve bu temelde yükselen üst yapısı yeni evrede. Bu yeni evre, bütün dünyayı saran derin ve yapısal krizle başladı. Emperyalist-kapitalist sistemin bu büyük ekonomik krizini ve bu temelde yükselen politik toplumsal krizini kavramadan bugünün dünyası açıklanamaz. Bu kavramlardan ne bugün emperyalist-kapitalist sistemin içine sürüklendiği sıçramalı çöküş süreci, ne de bu krizin yol açtığı dünyadaki devrimci durum, ne küresel iç savaş açıklanabilir, ne de kapitalizmden kömünizme geçişin, bütün bir tarih tarafından hazırlanan maddi teknik koşulları değerlendirilebilir. Marksist Leninist yöntem olan diyalektik materyalist bilimsel yöntem dışında yaşanan olaylar, olgular, çelişki ve çatışmalar anlaşılabilir, açıklanamaz.

Büyük sanayinin teknik temeli devrimcidir. Bu, genel olarak yaşanan bilimsel teknolojik ilerlemeyle birlikte sanayide muazzam bir gelişme yarattı. Ulaşım ve iletişim araçlarında da buna bağlı olarak devrimsel gelişmeler yaşandı. Gelişmelerin etkisi bunlarla sınırlı kalmadı. Bu gelişmeler, bütün bir kapitalist üst yapıyı değişime zorluyor. Marx'ın "Kömünist Parti Manifestosu"nda belirttiği şey, bugün de gerçekleşiyor. "Bütün sabit donmuş ilişkiler, (...) tasfiye oluyorlar. Yerleşmiş olan ne varsa eriyip gidiyor." Katı olan her şey eriyor, çözümlenip dağılıyor. Kapitalist sistem sadece ekonomik alanda değil, politikası, kültürü, sanatı, toplumsal yapısıyla birlikte çözümlenip dağılıyor.

Marx ve Engels'in söylediği gibi, ekonomik alt yapı ile üst yapı arasındaki karşılıklı ilişki de son kertede belirleyici olan alt yapıdır. Bu doğru. Ama her şeyi ekonomik alt yapının belirlediği anlamına gelmiyor bu. Bu ilişkide sistem bir defa oturdu mu, üst yapı da alt yapı üzerinde güçlü bir etki kurar.

Tekelci sermaye dünya krizini atlatabilmek, elinden kaçırdığı üretici güçleri yeniden denetim altına alabilmek amacıyla, dünyanın her yerinde, giderek daha çok askeri ve politik güce başvuruyor. Afganistan, Irak ve Suriye'de uzun yıllara yayılan bir savaş sürüyor. Açık askeri savaş, yerel savaşlar artık eski sonucu vermiyor. Emperyalist ülkeler dahil, dünyanın pek çok yerinde halklar anti-emperyalist, anti-kapitalist mücadeleyi yükseltiyor. Bu gelişmeler karşısında tekeli sermaye, emperyalist ülkeler de dahil, pek çok ülkede devlet terörünü, politik baskıları artırıyor. Bugün artık tekelleri sermaye, krizden son çıkış yolu olan faşizmi kendi merkez ülkeleri de dahil, pek çok yerde uygulamaya koyuyor.

Ancak sermaye, tekeller, burjuva sınıf ne yaparsa yapsın, ekonomik ve toplumsal yıkım her geçen gün daha sarsıcı olarak kendini açığa vuruyor. Emperyalist-kapitalist sistemin kendi yapısından kaynaklanan uzlaşmaz çelişkiler alabildiğine derinleşmiş, bu çelişkilerin yol açtığı çatışmalar da buna bağlı olarak sertleşmiştir.

Devrim, dünyanın her yerinde somut ve güncel bir olgu. Bu nedenle devrim, emperyalizmin merkez ülkelerinde de, uluslararası karşı-devrimin en güçlü olduğu yerlerde de gündeme gelebilir. Devrimin somut koşulları, dünyanın her yerinde olgunlaşmış, devrimci durum yükümlenen her tarafını kapsama alanına almıştır. Dünyada hiçbir yer, artık diğer yerlerden yalıttık değildir. Emek güçleriyle sermaye güçleri arasındaki çatışma uzun zamandan beri küresel iç savaş olarak sürüyor. Dünyada hiçbir yer sermaye için artık güvenli değil. Kapitalizm hızla çöküyor. Sistem çürüyüp dağılıyor. Burjuvazinin kabusu büyüyor. Kömünizmin şafağı sökülüyor.

Öcalan İçin Açıklamaya Polis Saldırısı

İstanbul Demokratik Kurumlar Platformu, Abdullah Öcalan üzerindeki görüşme yasağına dikkat çekmek için 22 Ekim günü Kadıköy Kalkedon Meydanı'nda basın açıklaması yapmak istedi.

Açıklama yapılacak meydanı saatler öncesi ablukaya alan polis, bölgede GBT kontrolü yapmaya başladı.

Açıklamayı "yasak" gerekçesiyle engelleyen polis, HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Cengiz Çiçek ve Esengül Demir'in de aralarında olduğu 16 kişiyi gözaltına aldı.

Ardından HDP Kadıköy ilçe binası önüne geçen kitlenin burada yapmak istediği açıklama da polis tarafından engellendi.

Dışarıdaki Gazetecilerden İçerideki Gazetecilere Özgürlük

Dışardaki Gazeteciler İnişiyatifi, tutuklu gazetecilerin durumuna dikkat çekmek için, 28 Ekim günü Kadıköy Mehmet Ayrılmış Meydanı'nda bir araya gelerek Altıyol'da bulunan Boğa Heykeli'ne yürüdü. Gazetecilerin dayanışmaya dikkat çekmek amacı ile el ele tutuştuğu yürüyüşte "Gazetecilere özgürlük" pankartı açıldı, "Hemen şimdi adalet" ve "Hemen şimdi özgürlük" sloganları atıldı.

Yapılan yürüyüşün ardından basın açıklamasını Gazeteci Gülşah Karadağ yaptı. Gazetecilerin tutuklu olduğu bir yerde kimsenin özgür olamayacağına altını çizen Karadağ, gazetecilerin tutuklanmasındaki esas nedenin, memleketin kilerine dadanmış kravatlı farelerin rahatça kemirebilmesi ve soyguncuların yüzündeki maskenin düşmemesi için olduğunu vurguladı.

Özgür Gündem ve Cumhuriyet gazetesi davalarına dikkat çeken Karadağ, "Buraya nasıl el ele geldiysek, Çağlayan Adliyesi'ne de gidebilir, her sabah Silivri zindanında uyanmak zorunda bırakılan İnan Kızılkaya'nın, Kemal Sancılı'nın, Ahmet Şık'ın, Akın Atalay'ın, Murat Sabuncu'nun, Emre İper'in ve onlarca tutuklu gazetecinin özgürlüklerinin iade edilmesi talebini avaz avaz haykırabiliriz" diyerek dayanışma çağrısı yaptı.

Basın açıklaması, 31 Ekim'de görülecek olan Özgür Gündem ve Cumhuriyet gazetesi davalarına katılım çağrısı yapılarak sona erdi.

Küçük Armutlu'da Yeni Rant Planları

Küçük Armutlu... İstanbul'un Avrupa yakasında ve 2. köprü hizasından boğazı gören, Sarıyer'e bağlı güzel bir emekçi mahallesi. Bahçeli evlerin ve gecekonduların iç içe geçtiği, boğaz manzaralı yeşil bir mahalle. 50'lerden bu yana İstanbul'a göçüp gelen işçilerin, emekçilerin, Alevilerin yerleştiği, Etiler ve Bebek'le sadece bir otoyolla ayrılan bir semt. Hem de öyle bir mahalle ki her dönem devrimcilere kucak açmış, çok sayıda çocuğunu devrim mücadelesinde göğe uçurmuş...

Yok edilmesi sermaye açısından elzem hale gelmiş bir mahalle... Ve elbette ki uzun yıllardır sermayenin gözünü diktikleri bir alan... Nasıl olur da sıradan bir insan bir servet dökmeden İstanbul'un en güzel manzaralı alanlarından birinde yaşayabilir, boğaz havasını soluyabilir ki...

Yıllardır emekçileri yerlerinden yurtlarından etmek için kullanılan "kent-

Gazetecilere Özgürlük

24 Ekim günü Çağlayan Adliyesinde RedHack davasından yargılanan gazetecilerin duruşması görüldü.

RedHack'in sızdırdığı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak'a ait yolsuzluk e-postalarını haberleştirdikleri için 3 gazeteci 304 gündür Silivri Cezaevi'nde tutuklu, 3 gazeteci de tutuksuz yargılanıyor.

DİHA Haber Müdürü Ömer Çelik, eski Diken Editörü Tunca Öğreten ve BirGün Gazetesi çalışanı Mahir Kanaat'ın katıldığı duruşmada, tutuksuz yargılanan ETHA muhabiri Derya Okatan, DİHA muhabiri Metin Yoksuz ve gazeteci Eray Sargin da yerini aldı.

İçeride duruşma sürerken, dışarıda da duruşmaya gelenler "Haber Yapmak Suç Değildir, Gazetecilere Özgürlük" pankartı açılarak basın açıklaması yaptı.

İlk savunmayı ETHA Yazışlıları Müdürü Derya Okatan yaptı, duruşmaya hazırlanırken avukatlarının gözaltına alındığını söyleyerek "savunma hakkım gasp edildi" dedi. Suçlamaları reddeden Okatan, bu davada suçlanan gazetecilik olduğunun altını çizdi, "o haberleri yaptım çünkü halkın haber alma ve gerçekleri öğrenme hakkını savunuyorum. Benim kalemine yön veren Saray'ın icazeti değil, kendi vicdanımdır, sosyalist bir gazeteci olarak ezilen halklara karşı duyduğum sorumluluktur" dedi.

Gazete Yolculuk Yazışlıları Müdürü Eray Sargin ve DİHA muhabiri Metin Yoksuz da savunmasında bahsi geçen tweetlerin çalıştıkları haber sitelerine ait olduğunu ve haber yapmanın suç olmadığını savundu.

Ömer Çelik ise savunmasını Kürtçe yaptı. Savunmasına, gözaltına alındığı sırada uğradığı işkenceyi anlatarak başlayınca mahkeme başkanı "işkenceyi atlamasını" istedi. Bakan Albayrak'ın avukatı Ferah Yıldız ise, "Türkiye'de Türkçe ana dil, Kürtçe ise etnik dildir. Türkçe bilip, bilmediğinin sorulmasını talep ediyorum" diyerek savunma hakkına itiraz etti.

Çelik savunmasında, maruz kaldığı işkence sonrasında ne için gözaltına alındığına dair tek bir kelime dahi söylenmeden Diyarbakır Emniyet Müdürlüğüne, bir gün sonra da yine hiçbir şey söylenmeden İstanbul'a getirildiğini, ne için gözaltına alındığını ancak 24 gün sonra çıkarıldığı sorguda öğrendiğini söyledi.

OHAL sonrasında dikkat çekerek, muhalif medya üzerindeki baskıları anlatan Çelik, "5 haber ajansı, 24 radyo, 16 TV, 63 gazete ve 20 dergi ile 178 medya kuruluşu kapatıldı. Bu sayı her geçen gün artıyor. Yine bugün Türkiye cezaevlerinde 176 gazeteci halen tutuklu" dedi.

BirGün gazetesi çalışanı Mahir Kanaat savunma yaparak "Haberler de Metro ve Carrefour'da satılıyor! Gazeteci bir haberi takip ediyorsa peşinden gider. Haber ile ilgili bilgileri peşinden gider" diyerek Bakan Albayrak'a dair mailleri indirdiğini ancak haber yapmadığını söyledi.

Gazeteci Tunca Öğreten de, "E-postalara nasıl ulaştığımı biraz açayım. Redhack, Bakan Albayrak'ın maillerini açtığını ve basın ile paylaşacaklarını duyurdular. Bu zaten haber konusu oldu. Birkaç gün sonra bir grup açıldı ve onayım dışında gruba eklendim. Ben gazeteciyim. İŞİD'in hesabını da takip ederim, sol örgütlerinde. Çalışan hesap sayın Bakanın kendi hesabıdır. Kaleme aldığım haber ne Bakanın özel hayatı ne de devletinin sırrı ile alakalıdır" dedi.

Avukatlar da savunmalarında, Albayrak'ın davaya müdahil olma talebinin reddedilmesini istedi, yaptıklarının gazetecilik faaliyetleri kapsamında söyleyerek tutuklu gazetecilerin tahliyesini talep etti.

Mahkeme heyeti Bakan Berat Albayrak'ın davaya müdahillik talebini de kabul ederken, DİHA Haber Müdürü Ömer Çelik hakkında tahliye, Tunca Öğreten ve Mahir Kanaat içinse tutukluluğun devamına karar verdi.

Gazetecilerin bir sonraki duruşması 6 Aralık'a ertelendi.

sel dönüşüm programı", Küçük Armutlu'da 3 bin 948 yapının yıkılmasını öngörüyor. Neresinden baksan 10 binden fazla insanın sokakta kalmasını sağlayacak. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, "riskli" olarak belirlenen 140 hektarlık alan için kentsel dönüşüm raporu açıkladı.

İmar planında alanın yüzde 51,41'i konut+ticaret alanı, kentsel donatı alanları yüzde 8,18'e, açık ve yeşil alanlar yüzde 24,87... Yeni planlamada mahallenin büyük bir kısmı rezidans, alışveriş merkezi ve konut olarak ayrılıyor, binaların 4-5 kat ile sınırlandırılacağı söyleniyor

Planları mimar ve avukatlarla inceleyen mahalle muhtarları, "halkın yararına olmayan, mahalleyi boşaltma amaçlı olan" bu projeye itiraz edeceklerini söylüyorlar.

Küçük Armutlu'nun toprak mülkiyetinin yüzde 36,5'i İTÜ'ye, yüzde 53'ü İBB'ne ait, şahıslara ait çok az bir alanın olması, burjuvazinin işini kolaylaştırıyor. Ancak yıllardır gündemde olan yıkımlara karşı Küçük Armutlu halkı mücadele etmekte vazgeçmeyecek ve mahallelerinin sermayenin rantına peşkeş çekilmesine izin vermeyecek.

Katalonya Bağımsızlığını İlan Etti

Katalonya Özerk Yönetimi parlamentosu, bugün İspanya'dan tek taraflı bağımsızlığını ilan etti.

Katalan vekiller, bağımsızlık ilan edilip edilmemesine karar vermek üzere gizli oylama yaptı, sonucunda 10 itiraz oyuyla karşı 70 oyla bağımsızlık kabul edildi.

Katalan bağımsızlık yanlıları da kutlama için Barcelona sokaklarını doldurmaya başladı.

İspanya hükümeti ise Katalan Özerk Bölgesi Yönetimi'ni görevden aldığı ilan etti.

Bakırköylüler Doğayı ve Tarihi Yok Edecek Plana Karşı Eylemde

Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi arazisinde doğayı ve tarihi yok edecek olan imar plan değişikliği kararına tepki amacıyla imza toplayan Bakırköy Kent Savunması, 21 Ekim günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile imzaları Meclis'e gönderdi.

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda toplanan semt halkı "Kentimize, Doğamıza, Yaşam Alanlarımıza Sahip Çıkıyoruz" pankartı ve "Hastaneme Dokunma", "Beton İstemiyoruz", "Yeşilime Dokunma" dövizleri açtı.

Açıklamada ilk olarak Mimarlar Odası Bakırköy Temsilciliği Başkanı Mustafa Fazlıoğlu söz alarak ülkenin dört bir yanının iktidar tarafından peşkeş çekildiğini, bir benzerinin de Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi arazisinde gerçekleştirilmek istendiğini belirterek "Hastane arazisi hepimizin beklediği Marmara Depremi'nin bölgedeki toplanma alanıdır. Bu alan içerisindeki yoğun ağaç dokusuyla bir kent ormanı niteliğindedir" dedi.

HDP Milletvekilleri Erol Dora ve Garo Paylan da konuşma yap-

arak, hastane arazisinin Bakırköy'ün geriye kalan tek büyük yeşil alanı ve diri akciğeri olduğunu söylediler.

Bakırköy Kent Savunması adına yapılan açıklamada ise insanların kendilerini yeniden üretebilme olanaklarını güvence altına alan, koruyucu sağlık tesislerine kolayca ulaşılabilen, sağlıklı içme suyu ve kanalizasyon sistemlerine sahip, yeterli güneş ışığı alan, yeterli yeşil alana sahip bir kentte yaşama hakkını savundukları söylenerek, "Halkın yaşam alanlarına ilişkin süreçlere aktif olarak katılımının sağlanacağı, mahalle ve bölgelerde farklı kesimlerin görüşlerinin ifade edilebileceği, bölge nüfusunu temsil edecek düzey ve nitelikte Halk Meclislerinin oluşturulmasını ve bu alanda ülkemiz tarihinde yaşanmış, her biri birbirinden değerli deneyimlerin geleceğe aktarılmasını görev biliyoruz" denildi.

Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi arazisinin imara açılmasına karşı tepkilerini dile getiren Bakırköy Kent Savunması üyelerinin konuşmalarının ardından toplanan 30.000 imza, Meclis'e iletmeleri için milletvekillerine teslim edildi.

Vazarlara Beraat Müdüre Ceza İstemi

Yeni Evrede Mücadele Birliği Dergisi Yazı İşleri Müdürü Sami Tunca'nın, dergide yayınlanan yazılarla ilgili "suçu ve suçluyu övmek ve örgüt propagandası yaptığı" gerekçesiyle tutuklu yargılandığı dava, 26 Ekim günü Çağlayan Adliyesinde 19. Ağır Ceza Mahkemesinde görüldü.

Mahkemeye Sami Tunca ile beraber, yine aynı cezaevinde hükümlü olarak bulunan ve dosyada adı geçen yazıların yazarları olan Serdar Serbürent Sürücü ve Nurettin Temel de getirildi.

Duruşma savcısı yazıları yazdığını söyleyen ve haklarında "suçu ve suçluyu övmek ve örgüt propagandası yaptıkları" gerekçesiyle dava açılan S.Serbülent Sürücü ve Nurettin Temel'in ceza almasına yer olmadığına dair mütalaa verdi. Yazıları yazdığını söyleyen kişilerin, yazıların sorumluluğunu (ve cezasını) basın kanunu nedeniyle yazı işleri müdürü olan Sami Tunca'ya yüklemek istedi.

Yazı işleri müdürümüz Sami Tunca savunmasının gelecek celse yapmak istediğini belirtti. Yazı sahibi S. Serbürent Sürücü, savunmasının hazır olduğunu ve savunma yapmak istediğini söylese de, heyet başkanı "zaten sana ceza verilemeyecek davanın neyini savunacaksın, saat 16.00 olmuş, sabahın beri buradayım sizinle mi uğraşacağım" dediğinde, S.Serbülent Sürücü "savunma hakkımız var ve bunu kullanacağız" dedi.

Heyet başkanının bunun üzerine "sesini kes yerine otur" diyerek hakaret içeren tavrı, duruşmadaki amacını, daha savunmalar yapılmadan sonucun kararlaştırıldığını ortaya koyuyordu.

Sami Tunca'nın heyet başkanına hakaret etmemesini ve tavırlarını değiştirmesini söylemesi üzerine, heyet başkanı sokak ağzıyla konuşmaya devam ederek, yazı

işleri müdürümüzü dışarı çıkarmak istedi. Askerler Sami Tunca'yı zorla dışarı çıkarmaya çalışırken, savunma yapılmasına izin verilmeyen S.Serbülent Sürücü de buranın mahkeme olmadığını, burada yargılama yapılmadığını, mahkeme heyetinin tarafı davrandığını söyledi. Heyet başkanının "hepiniz dışarı çıkın" demesi üzerine askerler tüm tutsakları zorla dışarı çıkarmaya çalıştı.

Mahkemeyi izlemeye gelen dostları, yoldaşları da onlara destek verdiler. Heyetin bu tutumunun yanlış olduğunu, aleni olarak taraf tutulduğunu söylediler. Heyet başkanı bu defa da özel güvenlik görevlilerini çağırarak, salondaki izleyicileri zorla dışarıya çıkarmaya çalıştı. Güvenlik görevlilerin salondakileri tartaklayarak dışarı çıkarmaya çalışmasıyla tartışma başladı. Yaşanan tartışma ve arbede adliye çıkışına kadar devam etti.

Acı Çekmekmiş Özgürlük

İssiz yolların, dar sokaklarında, geçit vermeyen çamurlu mahallelerin arasında, eski lastiklerle ayaklarını saran, sırtında ince yamalı bir hırka, titrek bakışları ve hiç yaşamadığım çocukluk umutlarımla yeşerdim ben...

Çocuk olmak... Oysa ki pahalı oyuncaklardan, markalı papuçlardan değildi kastettiğim.

Bir salıncakta sallanırken parlayan gözlerin, sıcak gülüşlerin sevdasıydı bu özlem.

On iki yaşında nasır tutmuş ellerim, kağıt kaleme hasret eken yüreğim, ezginliğe baş kaldıran bir zihnim vardı benim.

Asi bakışlarım hırçın kavgalarımı direnir, çaldıkları çocukluğumun özlemi içinde hasret kokan türkülerle demlenir, her satırda kendimi bulduğum ezgilerle, mısralarla yoğurdum ben.

Gençliğim barikat arkalarında, yasak kitaplarda, hüznü sevdalarda çiçek açarken...

Parmaklıklar arkasında toprak kokar, her ananın bağı yanarcasına yaprak dökerdim ben.

Hapsettikleri sadece bedenimdi...

Ben yine bendim...

Hapsedemedikleri özgürlüklerim, düşüncelerim, umutlarım vardı benim.

Her işkencenin ardından umutla doğrulup, umutla gülümsemekti özgürlük...

Sancılı yılların içinde saklı kalan bir öyküymüş benim için özgürlük...

Hasan Hüseyin'in dediği gibi "acı çekmekmiş" özgürlük...

Merhaba

Fabrika işçisi bir kadın

Urfa'da üşüdükleri için tarladaki pamuk yığınlarının içinde uyan 3 çocuk ölü bulundu...

...ve hepsinden önemlisi, Çocukların,

ama bütün çocukların Kırmızı elmalar gibi gülüşü...

DEVİRİMCİ KARGAŞA

ALİ VAROL GÜNAL

Bir yerde devrim anının yaklaştığını gösteren belirteçlerin başında ne gelir? Elbette geniş yığınlarda arttığı gözlenen huzursuzluk, birikmiş öfkenin dışavurumu, insanların bir çok konuda gösterdikleri hesapsız, kitapsız davranışlar; normal zamanlarda olağan karşılanabilecek kimi olayların patlamaya dönüşmesi; yığınların deyim yerindeyse bir saatli bombaymışçasına "vakti-saatinin gelmesini beklemesi" ...Sayısız toplumsal olayın bir bulamaç halinde bir arada olması; toplumdaki kamplaşmalar ve kargaşanın artışı..

Şimdi biz bunları söylediğimizde birilerinin yerlerinden hop oturup hop kalktıklarını biliyoruz. Neden? Çünkü onlar için bırakın devrim anının yaklaşıp yaklaşmasını, ondan hızla uzaklaşmanın söz konusu olduğunu biliyoruz. Yaşanan gelişmelere bakıyorlar ve devrim değil ama bir karşı-devrim olduğu sonucuna ulaşıyorlar. Haliyle her devrimci eylem ve kalkışmayı, mutlaka bastırılacak ya da yenilgiye sonuçlanacak bir "direniş" olarak değerlendiriyorlar. Öyle ki, umutları Melih Gökçek gibi belediye başkanlarının bizzat RTE tarafından istifa ettirilmesine kalmış durumda. Bunun arkasında yatan nedenler üzerine hiç kafa yormadan, iktidar cenahı içindeki parçalanma ve bölünmelerin neden nasıl olduğu üzerinde düşünmeden, bir kişinin gidişine seviniyor, adeta "domuzdan bir kıl kopardık" diye hayram ediyorlar. Oysa iktidar cenahının içinde kaynayan kazanların haddi hesabı yok. RTE'nin "metal yorgunluk" diyerek yumuşatmaya çalıştığı şey, aslında devlet kademesi içindeki bölünme ve parçalanmanın açıktan ifadesidir. Ve hem ağlayıp hem gidenler, acaba neden gerçek düşüncelerini açıktan söylemiyorlar dersiniz? Bunda çatışmaların çok çok derinde olması ve birinin Buz Devri animasyonundaki sincabin meşe palamudunu bir yer sapladığıktan sonra yaşanan kırılmaya benzer bir kırılmayı, yıkımı tetikleyebilecek bir hareket yapmaktan korkuyor olması etkili oluyor olmasın sakın? Dikkat edilsin burjuva cepheye her ağızını açan "ortamın hassasiyeti"nden vb. bahsediyor. RTE'nin karşı karşıya kaldığı suçlamalar karşısında bir koalisyon halinde korunuyor olmasının başka bir açıklaması olabilir mi? Herkes sistemin nasıl kırılan dengeler üzerinde durduğunu görüyor ve '90'lı yılların sonuna benzer "bir anayasa kitapçığının fırlatılması" ile başlayan olayların bugün tekrarlanması halinde neler olabileceğini görüyor. Devletin beka sorunu olduğunu görenler, yaklaşan devrim tehlikesi karşısında birliklilik görüntüsü vermeye zoraki de olsa gayret ediyorlar.

Ama artık hiçbir şey dikiz tutmamaya başlamış durumda. Her yerde devrimci bir kargaşa hakim. İktidar cenahında bu durum, bugün söylenenin yarın yalanlanması, ya da bugün yapılanın yarın değiştirilmesi olarak görülüyor. Ulusal ve uluslararası alanda politik keşmekeşlik hiç kimsenin gözünden kaçmıyor. Deyim yerindeyse burjuva sınıf durumu idare etmeye çalışıyor; ama bunu da başaramıyor. Varolan ekonomik krizin somut göstergelerle kitlelere yansması derinleştikçe yeni isyan hareketlerinin başlayabileceğini onlar da biliyorlar. Şimdi hepsinin bu isyan hareketlerini, olası bir ayaklanmayı nasıl bastırabileceklerine kilitlendiklerine şüphe yok. Rusya'da 1905 Devrimi'nden sonra Şubat Devrimi'nden önce Witte tarafından böyle planlar kuruluyor. O zaman kurulan "kitle ayaklanmalarını bastırma komisyonu"na benzer komisyonların burada kurulduğundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Orada "kitlelerin enerjilerini boşaltacak önlemler" almışlar; "insan coşkusunun kitleleşmiş bilinci, yaşadığı koşulların değişebilirliğinin kolay olmadığı duvarına çarptırılıp, yığılma dönüştürülmelidir" demişler ve eminiz ki, burada birebir aynı olmasa da Gezi Ayaklanması'ndan beri böyle yöntemler uygulanıyor. Kitlelerin nasıl edilgenleştirilebileceği üzerine yığınla teorinin ortaklıklarda dolaştığına şüphe duyulmamalı. Elbette bütün bunları boşa çıkarmak mümkün; işte Bolşevikler bunu başarabilmişler, devrimci kargaşa döneminde devrimci yığınlarla önderlik edebilmişler ki bugünlerde 100.yılı kutlamaya hazırlanmış Ekim Devrimi'ni zafere ulaştırabilmişlerdir.

Burada önemli olan proletaryanın bu süreçte geniş yığınlara önderlik etmesidir. Eğer proletarya kararlı bir tutum alırsa ve "Biz kendi dünyamızı kurmaya, zincirlerimizi kırmaya kararlıyız" derse, bu ezilen ve yoksullardan oluşan toplumun büyük bir kısmını potansiyel gücünden çok daha büyük bir güçle hareket geçirecek ve deyim yerindeyse dağılmaya yüz tutmuş burjuva toplumu yerle bir edecektir. Devrimci örgütlerin hazırlanması büyük bir kararlılıkla öne geçip yol, yordam göstermesi gerekir. Yığınlarda artan huzursuzluğu gözlemleyecek, yaşamın her alanında bu huzursuzluğu, öfkeli kaba-riş doğru kanallara aktarabilecek, doğru hedeflere yöneltebilecek bir öncülük gerekiyor. Yığınların kişilere ya da sisteme duyduğu tepkileri örgütleyebilmek için de komiteler gerekiyor; "toplumsal muhalefeti örgütlemek için" değil, devrimi örgütleyebilmek için; iktidarı ele geçirebilmek için; geniş yığınları daha büyük bir savaşıma hazırlamak için. Bu konuda elimizi çabuk tutmalıyız; komiteler şeklinde örgütlenmek için her zamankinden daha uygun koşullara sahibiz. Geniş yığınlar, bir kahretme, bir şey yapamama, elinden bir şey gelmemesi duygusuna sahipler; onlara güven verecek, önelerine geçekten devrimci bir program koyacak bir siyasi hareketin başarısız olması için hiçbir neden yok. İnsanların önüne somut, anlaşılabilir hedefler konulur ve bu hedeflere ulaşmak için nelerin nasıl yapılması gerektiği onlarla birlikte kararlaştırılırsa, eminiz ki düzene karşı isyan duygularıyla dolu olan yığınlar kendilerine akacak bir kanal bulmuş olacaklardır.

Devrimci kargaşa döneminde ne yapılması gerektiğini bilen, bildiğini kitleler içinde onların düşüncesi haline getirebilen, yeri geldiğinde onlardan da öğrenebilen, nasıl yapılması gerektiğini bizzat yaparak gösteren, pratiğin sorunlarını masa başında değil, bizzat pratiğin içinde yer alarak çözen insanlardan oluşan bir kolektif, mücadelede sonuç alabilecektir; yaşadığı koşulları değiştirebilmek için insanların elinde bir manivela olabilecek, insanlar bir arada, kolektif bir önderlik altında neler yapabildiklerini yaşayarak gördükçe daha büyük hedeflere yöneleceklerdir.

Devrimci kargaşanın devrimci bir iktidara dönüşmesi için yapmamız gereken tek şey örgütlenmek, örgütlenmek ve yine örgütlenmek. Bu konuda somut ve iyi örnekler yaratmak. Bunu başarmak için harekete geçtiğimizde kendi önümüze koyduğumuz engellerden birini daha aşmış olacağız. Var olanla yetinmeyecek, her defasında gücümüzü kat kat arttıracacağız. Ve o zaman "göreceğiz milyonların yaratıcı gücünü".

Son Dakika - Diriliş Ertuğrul'daki IYI'li sahneleri sansürleyen TRT, dizinin artık 25 dakika oynatılacağını açıkladı Zaytung

Müftülere resmi nikah yetkisi veren düzenlemenin yasallaşmasının ardından tartışmalar sürerken, Facebook ve WhatsApp Grup Adminlerine Resmi Nikah Yetkisi Veren Yasa Tasarısı Meclis Gündeminde... Zaytung

19.DÜNYA ÖĞRENCİ VE GENÇLİK FESTİVALİ

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun (WFDY), örgütlediği 19.'su Rusya'nın Sochi kentinde yapılan gençlik festivali, 30.000'den fazla gencin katılımı ile büyük bir coşkuyla gerçekleşti.

Türkiye'den Denizlerin enternasyonal mücadele geleneğini taşımak için DÖB olarak katıldığımız festival, 14-22 Ekim tarihleri arasında yapıldı.

Onlarca konferansın, panelin gerçekleştiği, renkli dans gösterilerinin, etkinliklerin yer aldığı festival coşkulu festival açılış yürüyüşü ile başladı.

7 gün boyunca gerçekleşen konferansların her günü bir kıtaya ve bir temaya ayrıldı. Festival ise Ernesto Che Guevara, Fidel Castro Ruz ve Muhammed Abdül Aziz'e ithaf edildi.

DÖB olarak katıldığımız bu festivalde standımızı kurduk, birçok farklı siyaset ile iletişime geçtik, panellere katıldık.

Sizlerle gün gün festivalde gerçekleştirdiğimizi paylaşıyoruz:

16 Ekim

Rusya'nın Sochi kentinde gerçekleşen 19. Dünya Gençlik Ve Öğrenci Festivali'nin ikinci günü (16 Ekim), dünya komünist gençlik hareketlerinin yoğun ilgisi ile karşılandı.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak, bugün gerçekleşen 'Emperyalizme Karşı Öğrenci Hareketi' paneline katıldık. Etkinlik alanında standımızı açtık,

standımız yoğun ilgi gördü. İnsanlar özellikle Che bayraklarıyla ve Che bereleriyle fotoğraf çektirmek istedi.

Standımızı ziyaret edenlerle Türkiye ve dünya gündemi üzerine politik konuşma fırsatı bulduk. Konuştuğumuz sol, sosyalist cemahtan birçok insan Türkiye gündemini yakından takip ettiklerini söylediler. Emekçilerin mücadelesinden umutlu olduklarını söyleyenler de vardı. Standımızdan ayrılırken yeniden görüşmek üzere sözleştik. Festivalin devam eden günlerinde de bu yoğunluğun devam edeceğini ve birçok insanla tanışabileceğimizi düşünüyoruz.

Kurduğumuz ve kuracağımız enternasyonal ilişkiler bizleri güçlendiriyor. Zafere Kadar, Daima!

18 Ekim

Festivalin 4. gününde (18 Ekim) sabahın erken saatlerinde Media Center'a gelerek takılarımızla, Che tişörtlerimizle, bayraklarımızla, pankartlarımızla standımızı açtık.

Önceki günler gibi standımıza yoğun ilgi gösterildi. Kullandığımız Che bereleri için onlarca insan gelip fazladan olup olmadığını sordu. Olmadığını öğrenince fotoğraf çektirmekle yetindiler.

Festivale katılan ülkelerin delegelerine standımızda olduğu gibi panellerde de söz alarak DÖB'ü ve Denizleri tanıtmaya devam ediyor ve bu anlamda olumlu tepkiler alıyoruz.

Festivalin 4. gününde Filistin'le Dayanışma Forumu, "Suriye Savaşı" ve "Öğrenci hareketinin nitelikli eğitim özgürlük mücadelesi" ve "Gençliğin sağlık, eğitim ve kültür alanındaki evrensel mücadelesi" başlıklı oturumlara katıldık.

Filistin'le Dayanışma forumunda Nakba (Filistinliler açısından felaket olarak görülen İsrail Devleti'nin bağımsızlık ilanı ve ardından gelişen olayları nitelemek için kullanılır) dan bu yana Filistinlilerin yaşadığı zorluklar ve bu zorluklara karşı mücadelelerine değinildi. İşgal bölgesinden gelen Filistinli konuşmacıların pasaportlarının İsrail pasaportu olması, katılımcı kartlarında da İsrail bayrağı bulunmasına neden olmuştu. Oturumda bu durum protesto edildi ve Filistinlilerin kartlarındaki İsrail bayraklarını kapattıkları görüldü.

Suriye savaşı ile ilgili oturumda konuşmacılardan birinin Vatan Partili faşist olması ve konuşmaların genelinde Beşar Esad propagandası yapılması sebebiyle salondan ayrıldık.

Öğrenci hareketinin nitelikli eğitim özgürlük mücadelesi ve gençliğin sağlık, eğitim ve kültür alanındaki evrensel mücadelesi başlıklı oturumda ise Devrimci Öğrenci Birliği olarak söz aldık ve öğrenci hareketine bakış açımızı anlattık. Deniz Gezmiş'ten bu yana mücadelenin nasıl geliştiği, öğrenci hareketinin okul sıralarıyla sınırlı kalmaması, işçi sınıfı hareketiyle buluşması gerekliliği üzerinde durduk.

Aksam saatlerinde festivale katılan devrimci demokrat örgütlerin bir toplantı yapacağını öğrendik ve katılmak için toplantının yapılacağı salona gittik. Salona girdiğimizde bu toplantının özel bir toplantı olduğu ve katılmayacağımız söylendi. İsrarlarımız üzerine toplantı öncesinde tüm örgütlerin dolaşıldığı, bir liste oluşturulduğu, bu liste dışında kimsenin konuşma yapamayacağı belirtildi. Listeyi kimin hazırladığını sorduğumuzda bize TKP cevabı verildi. TKP ile görüşüp neden bize haber verilmemesi, işçi sınıfı hareketiyle buluşması gerekliliği üzerinde durduk.

Panellere katılırken bir yandan da etkinlik alanında standımızı açtık, sabah etkinlik alanına girerken eşyalarımız bir kez daha arandı. Standımız bugün de yoğun ilgi gördü. Burada birçok ilişki yakalama fırsatı bulmak ve bu ilişkileri geliştirmek enternasyonal olan inancı daha da artırıyor.

17 Ekim

Festivalin 3. günü (17 Ekim) bizler için Filistin Bayrağının resmi olarak kabul edilmemesi üzerine gerçekleştirilen protesto eylemi ile başladı. Eyleme DÖB'ün yanı sıra dünya sol sosyalist hareketleri, Arap dünyasından Lübnanlı ve Ürdünlü devrimci hareketler katıldı.

Eylemin ardından Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak, "Komünist Partilerin Yasaklanması Ve Anti-Komünist Propaganda", "Faşizmin Yükselmesinde Emperyalizmin Rolü" ve "Che Ve Küba Devrimi" panellerine katıldık. Bu oturumlarda da pek çok ülkeden konuşmacılar yer aldı. Bizler de zaman zaman sunumlara katkıda bulunduk.

"Faşizmin Yükselmesinde Emperyalizmin Rolü" konulu panelde Hindistan ve Yunanistan'dan katılan delegasyonlar kendi ülkelerinde ve dünya genelinde kapitalizmin bunalıma girdiği dönemlerde gerici bir yönetim biçimi olan faşizme başvurduğuna dikkat çekti. Ayrıca Hindistan ve Yunanistan'da yükselen devrimci harekete karşı, karşı-devrimci faşist örgütlerin devlet eliyle örgütlendiği ve ezilen ulusal toplulukların, mültecilerin üzerine salındığı gerçeğine değinildi. Faşizme karşı dünya genelinde birleşik bir mücadele hattının nasıl kurulacağı tartışıldı.

"Komünist Partilerin Yasaklanması Ve Anti-Komünist Propaganda" oturumunda ise özellikle, Rusya'nın SSCB tarihini ve komünist kültürü yok etmek için, edebiyat, sinema, kültür-sanat, tarih alanlarında yürüttüğü anti-komünist çalışmalar ve faaliyetlere dikkat çekildi. Buna ek olarak dünya genelinde komünistlere yönelik baskılar, politik çevirme hareketleri de ele alındı.

Panellere katılırken bir yandan da etkinlik alanında standımızı açtık, sabah etkinlik alanına girerken eşyalarımız bir kez daha arandı. Standımız bugün de yoğun ilgi gördü. Burada birçok ilişki yakalama fırsatı bulmak ve bu ilişkileri geliştirmek enternasyonal olan inancı daha da artırıyor.

medini sorduğumuzda bizi tanımadıklarını söylediler. Biz de onlara bizi tanımamalarının onların eksikliği olduğunu ve aslında Türkiye devrimci hareketi tarihini de bilmediklerini belirttik. Türkiye ve Kürdistan devrim tarihini bilip bilmediklerini sorduk ve cevabını alamadık. Bu durumu orada daha önceden temasa geçtiğimiz örgütlerle birlikte teşhir ettik, salonda ve girişinde bildirilerimizi dağıtıp orada bulunan gençlik örgütleriyle sohbet ettik. Ayrıca WFDY temsilcileriyle de görüştük, bu konuda temalarımız devam edecek.

Boydan boya reformist bir anlayışın ürünü olan TKP'nin devrimcilerin önünü kesmesine izin vermeyeceğiz. Faşizmle mücadele ettiğimiz gibi reformizmle de her alanda ve her yerde mücadele etmeye devam edeceğiz.

medini sorduğumuzda bizi tanımadıklarını söylediler. Biz de onlara bizi tanımamalarının onların eksikliği olduğunu ve aslında Türkiye devrimci hareketi tarihini de bilmediklerini belirttik. Türkiye ve Kürdistan devrim tarihini bilip bilmediklerini sorduk ve cevabını alamadık. Bu durumu orada daha önceden temasa geçtiğimiz örgütlerle birlikte teşhir ettik, salonda ve girişinde bildirilerimizi dağıtıp orada bulunan gençlik örgütleriyle sohbet ettik. Ayrıca WFDY temsilcileriyle de görüştük, bu konuda temalarımız devam edecek.

Boydan boya reformist bir anlayışın ürünü olan TKP'nin devrimcilerin önünü kesmesine izin vermeyeceğiz. Faşizmle mücadele ettiğimiz gibi reformizmle de her alanda ve her yerde mücadele etmeye devam edeceğiz.

medini sorduğumuzda bizi tanımadıklarını söylediler. Biz de onlara bizi tanımamalarının onların eksikliği olduğunu ve aslında Türkiye devrimci hareketi tarihini de bilmediklerini belirttik. Türkiye ve Kürdistan devrim tarihini bilip bilmediklerini sorduk ve cevabını alamadık. Bu durumu orada daha önceden temasa geçtiğimiz örgütlerle birlikte teşhir ettik, salonda ve girişinde bildirilerimizi dağıtıp orada bulunan gençlik örgütleriyle sohbet ettik. Ayrıca WFDY temsilcileriyle de görüştük, bu konuda temalarımız devam edecek.

Boydan boya reformist bir anlayışın ürünü olan TKP'nin devrimcilerin önünü kesmesine izin vermeyeceğiz. Faşizmle mücadele ettiğimiz gibi reformizmle de her alanda ve her yerde mücadele etmeye devam edeceğiz.

Sonu S İle Biten 3 Harfli Kısaltmaların Sonuna Gelen YÖK'ten Sınav Sisteminde Radikal Değişiklik Sinyali: 4 Harfli Sistem... Zaytung

Son Dakika - Türk Lirası bugün A4 kağıt karşısında değer kazandı... Zaytung

19-20 Ekim

Bu haberimizde sizlere festivalin 5. ve 6. günlerinden söz edeceğiz. Festivalin 5. günü standımızı açmak için sabahın erken saatlerinde festival alanına girerken DÖB broşürlerimize el konuldu. Gerekçeleri, broşürde "marksist-leninist" ifadesinin bulunmasıydı.

Bu uygulamanın sadece bize mahsus olmadığını belirtmek istiyoruz. Yunanistanlı devrimciler de aynı muameleyle karşı karşıya kaldılar. Rus hükümeti Che'ye Fidel'e Abdelaziz'e adanan festivalin devrimciler tarafından sahiplenilmesinin önünü kesmeye çalışıyor.

Festivalin 6.günü festivalin içeriğinin devrim ve komünizmden uzaklaştırılması ve devrimcilerin önünün kesilmeye çalışılmasına karşı ortak bir eylem düzenledik. "It's Time For Revolution" yazılı pankartımız beğeni topladı ve yürüyüş boyunca en öndeydi. "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "El Pueblo Unido Jamás Será Vencido", 'Long-Live Internasyonale Solidaritet' gibi birçok dilde sloganlar ve marşlarla yüründü.

İki gün boyunca "Uluslararası Anti-Emperyalist Mahkeme", "NATO ve AB'nin emperyalist doğası, saldırganlığı ve askeri girişimleri", "Kuzey Kore", "İşsizlik, düşük maaş, yoksulluk- kapitalist krizler, çağdaş ihtiyaçları ve özlemleri için genç işçilerin durumu ve mücadelesi" ve "Kapitalist krizlerin insan hakları üzerindeki etkisi. İşsizlik ve gençliğin savunmasız konumu" adlı oturumlara katıldık.

İşsizlik, düşük maaş, yoksulluk- kapitalist krizler, çağdaş ihtiyaçları ve özlemleri için genç işçilerin durumu ve mücadelesi adlı oturumda dünya genelinde sendikal hareketlerin durumu ve bazı ülkelerin sendikal mücadeledeki deneyimleri aktarıldı.

Konuşmacılar şu anki nesnel koşullarda sendikal mücadelenin yeterli olmadığını, ekonomik mücadeleye önem verirken, bunun politik ve ideolojik yönünün de örülmesi gerektiğini ortaya koydular. Bu oturumlarda güvencesiz ve esnek çalışmanın dünya genelinde kapitalizmin bir ikisi -sömürü biçimi- olduğu ortaya konuldu.

Gün boyu festivale katılanlarla, (Yunanistan, Filistin, Peru) gibi birçok ülkeden delegasyonlarla çeşitli röportajlar yaptık. Ayrıca eylem günü eylemin ardından Rusya'dan bazı sosyalist gençlik örgütleri DÖB olarak bizle bir röportaj gerçekleştirdi. Festivalle ilgili yaptığımız röportajlara ve renkli görüntülere sitemizden ve gazetemizden ulaşabilirsiniz.

21 Ekim

Etkinlikler, tartışmalar ve yoğun bir program ile coşkuyla gerçekleşen 19.Dünya Öğrenci ve Gençlik Festivali son gününe (21 Ekim) geldi.

Yaklaşık bir hafta boyunca yürütülen tartışmalar sonucunda, WFDY (Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu) toplantısı, federasyon çağrısı onlarca farklı ülkeden yüzlerce delegenin toplanması ile gerçekleşti.

Toplantının ana gündem maddesi, festivaldeki tartışmalar sonucunda ortaya çıkan öneriler, gündem maddelerini de içeren sonuç bildirgesinin okunmasıydı.

Gerçekleştirilen toplantıda okunan sonuç bildirgesinde, yürütülen tartışmalar sonucunda gelecek festivallere daha fazla anti-emperyalist devrimci gençlik örgütünün katılımı konusunda hemfikir olunduğu belirtildi.

Daha güçlü bir mücadele hattının kurulabilmesi, festivalin geleneğinin ve politik yönünün güçlendirilmesi konusunda belirlenmelerde bulunuldu. Festivalin anti-emperyalist, anti-kapitalist yönünün, geçmişten bugüne Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist üyelerin desteği ve emekleri ile bugünlere geldiği ve bu geleneğin ne olursa olsun korunması gerektiği üzerinde duruldu.

Dünya halklarına karşı bugün emperyalist güçlerin artan saldırılarına karşı gençliğin bir arada daha güçlü bir karşı koyuş göstermesi gerektiği, Venezuela, Suriye, KDHC halklarıyla bir arada dayanışma içinde bulunulması gerektiği belirtildi.

Coşkulu geçen toplantıda sürekli slogan ve alkışlar yankılandı. Toplantının sonlandırılmasının ardından sabah açtığımız standımızı topladık.

Daha sonra festivalin kapanış seremonisi akşam saat 20.00'de Bolşai Tiyatrosu'nda gerçekleşti.

İşçi Her Verde Sömürülüyor

Bir Mayıs günüydü... Sabah saatlerinde aldığım bir mesaj ile Vestel'den çağrılıyordum. İçimde derin bir mutluluk, artık benim de işim olacak diye seviniyordum.

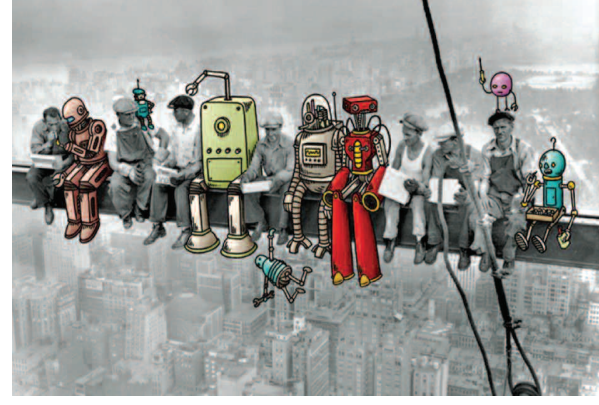
Sonraki gün erkenden Manisa yollarına düştüm. Vestel'e vardığımda kapıda bir kalabalık, hani iğne atsan yere düşmeyecek cinsten, "buradan bana iş falan çıkmaz" dedim. Geri mi dönmeli diye kaç kez düşündüm, ama dedim, "bir dene ne kaybedersin". Sonra 08.00'deki randevu için 09.30'da içeri alındık.

Vestel'deydik, kocaman kırmızı beyaz dev binaları, yemyeşil bahçesi ile insan kaynaklarındaydık. Buradan yemekhaneye masalara oturduk. Yüz yüze görüşme, sabah 08.00 akşam 20.00, 6 gün sürdü. İsimlerimiz okundu, dışarı çıktık, bize "şu belgeleri Cuma'ya kadar hazırlayın" dedi. Öğle yemeği yedik, bayağı da iyiydi. Hani içimdeki umutlar biraz daha yeşerdi. Cuma günü belgeleri teslim ettim, sağlık kontrolleri derken fırın montaja verilmişim. Pazartesi günü sağlık eğitimiyile işe başladım. İnsan kaynaklarının 2. katında gayet iyi döşenmiş klimalı sınıfa gittik, 45 kişiydik. Doktor söze "önce insan, sizin güvenliğiniz her şeyden önemli" diye söze başladı. Her sözünün başı Zorlu'nun propagandası. Vay efendim aşlarımızın tanesi 15 lira, fabrikada her baya için ücret ödeniyormuş da falan da filan işte. Doktor değil, Zorlu'nun reklam müdürü sanki.

Öğleden sonra iş güvenliği uzmanı olan, sinirli, mesafeli bir kadın geldi. Her sözün başında "Vestelli olmak bir avantajdır" diyor... reklama devam. 18.15'te servislerle binip evlere gittik. Servis bizim evin önünden geçiyor, ama lafta, "durak burası değil"miş, yukarıda indirecekmiş, biraz tartışma ile beni istediğim yerde indirdi.

Sabah gene yemekhanedeydik. Hesap açılacakmış, Akbank'tan geliyormuş, banka reklamı, BES övmeleri falan, "aman hesaptan çıkmayın, çok kazanacaksınız" cümleleri. Özal'ın "bir koyup 5 alacaksınız" sözleri aklıma geldi. Oradan çıkıp bizi büyükçe bir salona götürdüler. Çeşitli filmler, gülen Vestel işçileri, Zorlu'nun konuşmaları, biz bir aileymişiz, serveti hepimizinmiş, sadece yönetiyormuş... Propaganda... Arkadaşın biri sonunda sordu, "ücretler neden bu kadar düşük" diye, verilen cevap, "insanlara ne verersen ver memnun edemezmişsin"... 16 bin işçisi ile Avrupa'nın en büyük fabrikası nasıl kurulmuş... İşçi maliyetleri artarsa yatırım yapılamazmış gibi yuvarlak cevaplarla günü bitirdiler.

Ertesi gün fırın fabrikasındaydım. Montaja verilmişim. Önce işi gösterdiler, aradan 1 saat geçmeden başka bir yere, 1 saat sonra da başka yere. Meğer yeni gelen, eleman eksikliği nerde varsa oraya gidermiş. Öğle yemeğine çıktık yarım saat, kuyruğu bir görse-niz, geri dönersiniz. 15 dakika kuyruktan geçiyor. Ye-

mekler de yemek, hani bu kadar leş, bu kadar kötü yemek hiç yememişim. Ama 1 gün önceki yemek şahaneydi. O sadece beyaz yakalara imiş, hem de 1,5 saat.

Akşam 20.00'de servise kendimi nasıl attım, yorgunluktan ölüyorum. Eve vardım direk yattım. Sabah gene aynı yerdedim.

Günler haftalar böyle geçip gitti. Abilerle samimiyet arttı tabi. Ben işin zorluğundan, ücretin düşüklüğünden bahsettikçe, yanımdaki abi "buna da şükür" diyor. "Dünyanın düzeni bu" diyor. Birileri zengin olacakmış ki, birilerine iş versin. Yemekler etliymiş, senede 250 lira ramazan yardımı servisi varmış, bir dünya şey... Suriyeliler 20 liraya çalışıyorlarmış da, ya bizi de kovarlarsa ne yapacakmış. Bu abi Akhisar'da 2 evi, köyde tarlaları, zeytinliği olan, hayatında 3 ay boş kalmış, işsizlik maaşı almış, bir de günlüğü 70 liraya ırgatlık yapmış. Hala 3. ev peşinde, gözü doymaz bir abimiz.

Fabrikadaki tanıdıklarımın çoğu ya kredi borcu ya da değişik borçlar yüzünden ses çıkaramayan işçiler. Biraz fazla ücret alacaklarını bilseler, kendi deyimleriyle "bu yarı acık cezaevinde" bir dakika kalmayacaklar. Ama elden ne gelir, kriz var eldekini kaybetmeyim, sık dişini sık. Pazartesileri formen gelir, 5dakika toplantı yapılır, "arkadaşlar Pazar akşamı temizlik yaptık, bir dünya malzeme çıktı. Arkadaşlar bunlar milli servetimiz, koruyalım. Yarın burada çocuklarımız çalışacak" vb der. Yani "siz kölesiniz çocuklarınız da sizden beter köle olacak" demek istiyor.

Yeni çalışma yerim ise paketlemeydi. 60 derece sıcaklık, 7,5 kilo ağırlığıyla dijital fırınlar, bir banttan diğerine aktarıyordum. Akşam eve varınca, ellerimden omzuma kadar ağrıdan duramiyordum. Ustabasının sürekli hakaretleri ise cabası. "Hızlı olun, seri olun" sesleri, bandın gürültüsü, toz koruyucuları, bir de vantilatörü, sürekli hasta oluyordum. Üretilen fırınlar desen, malzemenin en kötüsü, içinde bir dünya bilyeyle satışı sunuluyor. Artık eve gitmek yatmak, işe gelmek hayatım olmuştu. Pazar günleri de çağrılıyordum. İtiraz etsen bandın değişiyor rapor alsan bandın değişiyor yada işten atılıyorsun.

İşçilerin çoğu, en son ne zaman izin aldığını unutmuş. İtiraz edince "maaşınızı ödüyörüz, sipariş çok, çalışın". Yani bantta ölü, üretim durmasın yeter. Her zaman çıkarılma durumun var, sürekli alım var çünkü. İzmir'in her yerinden işçi geliyor, hatta Balıkesir'den bile gelenler varmış. Formen bey de "işçi bulamıyoruz" diye kaygılı şu ara.

Uzun lafın kasası, bu kan emici adi sistemin sonu yakındır. Bugün duruyorlar, ama işçiler, içinde biriktire biriktire dişini sıkıyor. O büyük gün geldiğinde hiçbir set, o hırçın suyu durduramayacaktır.

İzmir'den Genç Bir İşçi

"Daha Çok Okula İhtiyaç Var"

İstanbul'da tarihi Şişli Endüstri Meslek Lisesi arazisinin Taş Yapı adlı bir inşaat firmasına satılmasına itiraz eden veliler ve öğrenciler mücadelesini haftalardır sürdürüyor.

24 Ekim günü öğrenci, veliler ve mahalle halkı yine eylem yaparak, "Bu ülkenin AVM ve rezidansa değil, daha çok okula ihtiyacı var" dedi.

Okulun bulunduğu vakıf arazisi Taş Yapı inşaat firmasına satılınca, arazi üzerinde büyük rezidans ve avm dikilmesi planlandı. Planlarda okula yine yer veriliyor ancak 1/12 alana sığdırılıyor. Okul inşaatı bitene kadar da Kurtuluş Ortaokulu'na taşınacak, Kurtuluş Ortaokulu da Mahmut Şevket Paşa Ortaokulu'na taşınacak...

Okulumu Yıkırmam İnişiyatı adlı yapılan açıklamada, "60 dönüm araziye yayılmış okulumuzu 5 dönüm üzerine kurulacak prefabriklere nasıl sığdıracağız? Hadi sığdırdınız diyelim, 5 bin öğrenciye burada nasıl eğitim vereceksiniz. Bu gençlerin spor ve sosyal etkinlik yapma ve bahçelerinde nefes alma hakkı yok mu? En son teknolojiye sahip atölyeleri bu barakalara taşıyarak kullanılmaz hale mi getireceksiniz" denildi ve yapılacak avm ve rezidanslarla Şişli'nin trafiğinin iyice içinden çıkılmaz hale geleceğini, yeşil alanların yok edileceğini söylediler.

"Bu ülkenin AVM ve rezidansa değil, daha çok okula daha çok meslek lisesine ihtiyacı var. Yıllardır uyarıyoruz, bu yanlışın dönün. Şişli EML'ye dokunmayın. Okulumuzun başka yerlere taşınmasını, baraka veya prefabrik binalarda üst üste eğitim verilmesini, öğrencilerimizin modern eğitim, spor ve sosyal imkanlardan yoksun kalmasını istemiyoruz" denilen açıklamada, öğrencilerin taşınmadan, öğrenime ara verilmeden, projede belirtilen 17 dönüm üzerine okullarının bir an önce inşaa edilmesi istendi.

Gam İşçilerinden İstanbul Yürüyüşü

Şişecam'ın Kırklareli Cam Fabrikası'nda "fırın kapatma" gerekçesiyle 4 Ekim günü işten atılan işçiler, aileleriyle birlikte "İş, Aş, Adalet" şiarıyla eyleme başladılar.

İşçilerin hedefleri Tuzla'daki Şişecam Genel Müdürlüğü önü idi. 90 işçi, örgütlü oldukları Kristal İş Sendikası'ndan hiçbir destek görmediklerini söylüyor.

Şişecam, işçilere Eskişehir'de yeni açılacak olan fırında istihdam edilebileceklerini söylüyor. İşçiler ise böyle bir sürgünü istemiyor, tüm yaşamlarını alt üst etmekten korkuyor. Kırklareli Şişecam'da farklı alanlarda çalışmalarının sağlanabileceğini söylüyor. Atılan işçilerin hepsi onlarca yıllık kalifiye işçiler.

Şişecam'ın işten attığı işçileri Eskişehir'de çalıştırma fikri Kristal İş Sendikası tarafından da onaylanıyor. İşçiler ise sendikaların kendilerini yalnız bıraktığını söyleyerek eylemlerine ilk

başta Kristal-İş Trakya Şube binası önünde çadır kurarak başladılar. Şişecam işçilerinin Kristal İş Sendikası'na karşı yaptıkları ilk eylem değil, daha önce de İstanbul'da Kristal İş önünde haftalarca çadır kurmuşlardı.

İşçilerin çadırları her gün ziyaretçi akınına uğradı, çeşitli etkinliklere sahne oldu, Lüleburgaz esnafı tarafından da desteklendiler, akşamları çevre mahallelerde yürüyüşler düzenlediler.

Ve yazılı bir açıklama yaptı işçiler, "Parçası olmadığımız hiçbir kararı ve anlaşmayı kabul etmediğimiz gibi Trakya bölgesinde bulunan fabrikalarda çalıştırma tekliflerinin samimi olmadığını ve bu teklifleri kabul etmediğimizi bildirmiştik. (...) Bizler, uğradığımız hak gasbının farkında olduğumuz için bu mücadeleyi veriyor ve sonunda mutlaka başarıya ulaşacağına inanıyoruz" diyerek aileleriyle 20 Ekim günü İstanbul Tuzla'daki Paşabahçe Genel Müdürlüğü önüne doğru yürüyüşe başladılar.

Polis, yürüyüşe geçen işçi ve ailelerine ancak "Lüleburgaz çıkışına kadar izin vereceklerini" söylese de, cam işçileri yaklaşık 1000 kişiyle "Arkamızda halk olduğu sürece kazanırız" diyerek yürüyüşü sürdürdü.

"Bekle Bizi İstanbul" şarkısı eşliğinde yürüyen işçiler sık sık "Direne Direne Kazanacağız", "90 İşçi Dönecek Bu İş Bitecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları attı ve ilk molasını 10 kilometrelik yürüyüşün ardından Evrensekiz ilçesinde verdi.

21 Ekim sabahı işçiler yeniden yola çıktı ve Muratlı Kavşağında Büyükkarıştıran'da konakladı. Bu sırada Pazartesi günü Kristal İş Sendikası'nın Paşabahçe ile görüşme yapacağı haberi ulaştı. İşçiler de Pazartesi gününe kadar buldukları yerde konaklayarak görüşmenin sonucunu bekleme kararı aldılar.

İşçiler bekleyişini sürdürürken, Kırklareli Valiliği OHAL gerekçesi ile yürüyüşlerinin yasaklandığını duyurdu. İşçiler polis ablukasında bekleyişini sürdürürken desteğe gelenler de polis teröründen payını aldı.

İşçiler, araçlarla 24 Ekim Salı günü Tuzla'ya gideceklerini, 12.00'de Paşabahçe Genel Merkezi önünde olabileceklerini duyurarak herkese dayanışma çağrısı yaptı. 24 Ekim sabahı gelen haber ise, Kristal İş Sendikası ve Şişecam görüşmesi sonucunda, cam işçilerinin Şişecam ile anlaşma yaparak eylemi sona erdirdiği oldu.

Kristal İş Sendikası, cam işçilerinin ta en başında kabul etmedikleri şartlar ile Şişecam ile bir anlaşma yapmış, işçileri de eylemi bırakmaya ikna etmişti. İşten atılan işçiler Eskişehir'de özlük haklarıyla beraber işe başlayacak, kabul etmeyenler de teşvik primi ile işten ayrılacak...

Sermaye-OHAL-Sendika üçgeni ile sıkıştırılan işçiler, bir kez daha peşlerine binleri takarak başladıkları bir eylemi sona erdirmiş oldu.

Real Market İşçileri Eylemleri Sürdürüyor

Real Market işçileri, hileli iflasa, gasp edilen haklarına, sarı sendikacılığa karşı Metro ve Beğendik mağazaları önlerinde eylemlerini sürdürüyor. İşçiler eylemlerini, Metro AG. İşletmelerinden biri olan MediaMarkt önüne de taşıdılar.

26 Ekim günü Üraniye'de bulunan MediaMarkt mağazası önünde toplanan Real Market işçileri ve Nakliyat İş yöneticileri ile birlikte, halkı Metro, Beğendik ve MediaMarkt'ı protesto etmeye çağırdılar.

İlk müdahaleyi Emniyet Müdürlüğü yaptı ve OHAL gerekçesi ile eyleme izin vermeyeceklerini söyleyerek işçilere dağılmalarını söylediler. Ancak ısrarlı tartışmalar sonucu işçiler basın açıklamasını yaptı.

Önce Real işçileri adına Ahmet Fazıl Şahin konuşma yaptı ve süreci anlatarak, haklarını alabilmek için tüm yolları deneyerek mücadele ettiklerini, haklarını alana kadar da devam edeceklerini söyledi. İşçilerin konuşmalarının ardından Nakliyat İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da ekme kavgasının ve mücadelesinin çok meşru bir hak olmasına rağmen yetkililerin OHAL'i bahane ederek Ataşehir ve Üraniye'deki tüm protesto eylemlerini yasakladığını, ama bütün engellemelere rağmen bu açıklamayı yaptıklarını söyledi.

Konuşmaların ardından kasa kilitleme eylemi için Media Markt'e girmeye çalışan işçileri, indirilen kepenkler karşıladı. MediaMarkt, marketin her iki girişinde ki kepenkleri indirip mağazayı kapatarak işçilerin içeride yapacakları eylemi engellediler.

Real işçileri 21 Ekim'de Metro Kozyatağı Mağazası önünde eylem yapmış, polisler işçilerin eylemlerinin Ataşehir Kaymakamlığı tarafından OHAL gerekçesiyle yasaklandığına ilişkin belge tebliğ etmişti. Ertesi gün de işçiler, çocukları ile birlikte Metro Güneşli Mağazası önünde eylem yapmıştı.

Avcılar Belediyesi'nde Anlaşma

İstanbul Avcılar Belediyesi'nde çalışan 420 işçi, 3 aydır alamadıkları ücretleri için Belediye binası önünde 2 Ekim'den beri eylemde idi.

İşbirakma eylemi yapan işçiler, 1,5 aylık maaşlarını alabildi; kalan 1,5 aylık maaşlarının da 12 Kasım'da ödemesi sözünü aldılar.

Belediye-İş Sendikası ve belediye yetkilileri ile yapılan görüşmelerde yapılan anlaşma ile işçiler eylemi sona erdirerek işbaşı yaptı.

Zafer Savaşan İşçilerin Olacak

Soma'da Tahliyeler Protesto Edildi

Şırnak'ta "kaçak" kömür madeninde yaşanan katliamı tutleyen gün, Soma'daki maden katliamının duruşmasında tutuklu emniyet teknikeri Mehmet Günay Çelik sessiz sedasız tahliye edilme istendi. Madenci aileleri mahkeme çıkışında yaptıkları protesto eylemiyle tahliyeyi protesto etti.

Akhisar Ağır Ceza Mahkemesinde 18 Ekim günü görülen davada madende emniyet teknikeri olarak görev yapan Mehmet Ali Günay Çelik'in tahliye edilmesine tepki gösteren madenci aileleri Soma'da eylemler yaptı.

Tahliyelere tepki gösteren Somalı madenci aileleri

Soma Beşyol'da Madenci Heykeli önünde basın açıklaması yaptı. Maden kazasında oğlu Uğur Çolak'ı kaybeden İsmail Çolak, "Biz aileler bu kararı asla kabul etmiyoruz" dedi.

Basın açıklaması sonrasında bazı madenci yakınları da yol ortasına oturarak yolu trafiğe kapattı. Polisler aileleri ikna edemeyince, eylemi dağıtmak için saldırdı, iki kadın fenalık geçirerek hastaneye kaldırıldı. Trafikte kapatılan yol da açıldı.

Birkaç saat sonra hastaneden sıkılı yumrukları havada çıkan madenci ailesi kadınlar, çocuklarının katillerinin peşini bırakmayacaklarını gösterdiler.

OHAL ve KHK'lara Karşı Maltepe'de Panel

18 Ekim Çarşamba günü, Maltepe Sokak Kültür Merkezi'nde, Nuriye ve Semih İçin Dayanışma'nın düzenlediği "OHAL ve KHK'lara Karşı Direnişi Konuşuyoruz" başlıklı panele Yüksel eylemcilerinden Veli Saçılık, Kartal ihraçlarından Mehmet Sarı ve Nuriye Semih İçin Dayanışma adına Cihan Kaplan katıldı.

Saat 20.00'de başlayan panelde sözü ilk olarak Mehmet Sarı aldı ve öncelikle ihraçların İstanbul ayağı hakkında bilgi verdi. İstanbul'daki eylemlerin başlangıcından bugüne nasıl evrildiğini ve KESK'in yaklaşımını aktardı.

Ardından Cihan Kaplan, Nuriye Ve Semih İçin Dayanışma'nın oluşum süre-

cinden ve bu güne kadarki eylemliliklerinden bahsetti.

Son olarak sözü alan Veli Saçılık da Yüksel Caddesi eylemlerinin nasıl başladığından ve kendisinin sürece nasıl dahil olduğundan bahsederek Nuriye ve Semih'in sağlık durumları hakkında bilgi verdi; o da bu uzun süreçteki sendikanın tavrını anlattı.

Soru cevap bölümünün ardından, herkes Nuriye ve Semih'in mahkemesine davet edilerek panel sonlandırıldı.

KHK İhraçlarına Karşı 35. Hafta

KHK ile ihraç edilen kamu emekçilerinin Bakırköy ve Kadıköy'de yaptıkları "İşimizi Geri İstiyoruz" talebiyle yaptıkları oturma eylemlerinin 35.si 21 Ekim günü yapıldı.

Bakırköy'de saat 14.00'te Özgürlük Meydanı'na alana pankart ve dövizleriyle gelen kamu emekçilerinin bu hafta pek çok kurum ve partiden desteğe gelen oldu. KHK ile ihraç edilen Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'ya da değinen vekiller, belediyelere atanan kayımlara değinerek yüzbinlerce kişinin işsiz bırakıldığını ifade ettiler.

Kamu emekçileri sloganları ve konuşmalarla eylemi sürdürürken DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası'nda örgütlenmek için işten atılan ve direnişte olan Kod-A işçileri de "Yaşasın Sınıf Dayanışması!" sloganlarıyla alana geldiler. Kod-A işçileri bir süre oturma eylemine de katılarak destek verdiler.

KHK ile ihraç edilen kamu emekçilerinin işlerine geri dönmek amacıyla başlattıkları imza kampanyası için imzalar alınmaya devam ederken konuşmalar arasında müzik eşliğinde halaylar da çekildi.

İhraç edilen kamu emekçisi Dursun Doğan konuşma yaparak, KESK ve DİSK başta olmak üzere sendikalar ve siyasi partilerden kendilerine destek vermelerini istedi, "Biz yan yana geldikçe AKP zulmünü yıkacağımızdan kuşkuğunuz olmasın" dedi.

Muhammed Sevinçtekin ise "Modern köle olmamak için yürüyen cam işçilerine de selam olsun" diyerek,

"Semih gibi Nuriye'yi de zulmün zindanlarından alacağız" dedi.

Basın metnini bu hafta Filiz Uzal Soylu okudu, Türkiye'de hukuksuzluk ve keyfiyete hüküm sürdüğünü, muhalif olan tüm kesimlere baskılar yöneltildiğini, emekçilerinin belinin zamlarla büküldüğünü ifade etti.

Kamu emekçilerinin Kadıköy'deki eyleminde de KHK ile ihraç edilen Söğüt Tunçdemir basın açıklamasını okuyarak, parasız eğitim ve sağlık istedikleri, AKP'nin gerici, ırkçı, mezhepçi ve emek düşmanı politikalarına karşı durdukları için ihraç edildiklerini söyledi, "OHAL'e dayanarak hayatın her alanında gerici, anti-demokratik, faşizan uygulamaların yerleşmesi için adımlar atılmakta, kadınların ve çocukların yasal kazanımları ortadan kaldırılmaktadır" diyerek, müftülere nikah kıyma yetkisi verilmesini örnek verdi.

4 binden fazla üyesi ihraç edilen KESK'in iktidarın gözaltı ve tutuklama saldırılarıyla da karşılaştığına değinen Tunçdemir, tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılmasını ve KHK ile ihraç edilen kamu emekçilerinin görevlerine iade edilmesini istedi.

Açlık grevinin 227. gününde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın durumuna değinen Tunçdemir, Gülmen'in de Özakça gibi serbest bırakılması ve taleplerinin kabul edilmesini istedi ve toplumun tüm kesimlerini OHAL karşıtı mücadeleyi sahiplenmeye davet etti.

Oturma eylemi 16.00'ya kadar müzik yayını ve imza kampanyasıyla sürdü.

"Nuriye'yi de İstiyoruz, Alacağız"

çiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Savunma Hakkı Engellenemez" sloganları atıldı sık sık.

20 Ekim günü yapılan eylemde TİHV İstanbul Temsilcisi Ümit Efe, Semih Özakça'nın "Biz ölmek üzere olan Afrikalı çocuğu, karşımızda akbabalar bekliyor" sözünü hatırlattı, Semih Özakça'nın tahliye edilmesinin yeterli olmadığını belirterek "Nuriye'yi de istiyoruz" dedi. Basın açıklamasını ise Ebru Esen okudu.

Nuriye ve Semih'in 3. duruşmasının görüldüğünü anımsatan Esen, Semih Özakça duruşmada hazır bulunurken, Nuriye Gülmen'in "sağlığı uygun değil" gerekçesiyle duruşmaya getirilmediğini, yaşananların, OHAL ve KHK faşizmine karşı iktidarın karşısına dikilmesini bir irade savaşına dönüştüren Nuriye Gülmen'in tutuklanmasına dönük komplonun sadece bir parçası olduğunu ifade etti.

Esen, "Nuriye Gülmen'e yönelik fiziki, siyasi ve tıbbi tecridin derhal sonlandırılmasını istiyoruz. Semih'i mücadeleyle aldık, Nuriye Gülmen'in özgürlüğüne kavuşması için mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi. Ardından Semih'in tahliye edilmesi hep bir ağızdan, "Çav Bella" marşı söylenerek kutlandı.

27 Ekim günü ise gündemde Nuriye ve Semih'in o gün İzmir'de gözaltına alınan avukatları ve öncesinde tutuklanan avukatları vardı, "Devrimci Avukatlar Onurumuzdur", "Devrimci Avukatlar Serbest Bırakılsın" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını Meltem Servi okudu, Nuriye ve Semih'in avukatlarının tutuklanmasının ardından cezaevlerinde uygulanan işkence ve hak gasplarını aktardı.

"Nuriye Gülmen Numune Hastanesi'nde çok küçük bir tutuklu servisinde; ışık almayan, havalandırması bulunmayan ve hijyen sorunu olan çok küçük bir tutuklu servisinde direnişini devam ettiriyor. Kamu emekçisi Nuriye Gülmen açlık grevinin 233. gününde ve 34 kilo sınırında. Kardeşi ve refakatçisi Beyza Gülmen Nuriye Gülmen'in tanınmayacak kadar zayıfladığını aktardı. Semih Özakça 20 Ekim'de tahliye edilmesiyse direnişini evinde devam ettiriyor. Semih Özakça kas çökmesi olduğunu, vücudunda çok fazla ağrıları olduğunu, baş ağrısı olduğunu ve iç organlarının çökmeye başladığını hissettiğini aktarıırken oturmakta zorlandığını beyan etti" denilen açıklamada OHAL Komisyonunun hızla harekete geçmesi gerektiği vurgulandı.

Nuriye Gülmen'e yönelik, fiziki, siyasi ve tıbbi tecridin derhal sonlandırılması ve özgürlüğüne kavuşması için mücadeleyi sürdürecekleri söylenen açıklama, Nuriye ve Semih'in 17 Kasım'da Ankara'da yapılacak duruşmasına katılarak dayanışmayı büyütme, tarihe tanık olmaya çağrı yapılarak bitirildi.

Ardından hep bir ağızdan "Ey Özgürlük" şarkısı söylendi.

Nuriye Ve Semih'i Yargılarken

Nuriye Gülmen ve Semih Özarlan OHAL ve KHK ile ihraç edilen, yüzlerce gündür işlerine dönmek için eylem yapan iki öğretmen. Nuriye ve Semih'in açlık grevlerinin 226. gününde yani 20 Ekim günü görülen mahkemesinden izlenimlerimi aktarmak istiyorum.

Sincan Cezaevi Mahkemesinde görülecek duruşma için sabah erkenden Ankara Sincan'daydık. Önsöz Tv olarak mahkeme önünden canlı yayınlarla başladık. Duruşma saati geldiğinde cezaevine girdik, telefonlarımız ve cantalarımızı mahkeme salonuna alamadık. Cezaevinin bodrum katında, kasvetli ve alçak tavanlı uzun bir salondayız. Bir saati aşkın beklemenin ardından jandarma koridorunda geliyor Semih. Jandarma otururken kalkıyor yavaşça sandalyesinden, sıkılı yumruğunu havaya kaldırıyor, "Mücadeleye devam" diyor sanki.

Nuriye mahkemeye getirilmemiş. Bir heyet hastanede ifade vermeye zorlamış, o da mahkemeye çıkmak istediğini tekrarlamış. Heyetin raporuna göre mahkemeye getirilmeye uygun görülmeyle getirilmemiş. Oysa "mahkemede anemin gözlerine bakarak savunmak istiyorum haklılığımı" diyordu Nuriye. Apar topar hastaneye kaldırılırken savunmasını da yanına alıyor, yolda savunması kaçırılıyor. Avukatları yeni bir savunma için zamana ihtiyacı olduğundan, ama Nuriye'nin böyle bir zamanı olmadığından bahsediyordu.

Duruşmada Nuriye ve Semih'in aileleri hazır. Aileleri salona alırken jandarma sorun çıkarmaya çalışsa da başarılı olamadı. Aileler Semih'in hemen sol tarafında ona bakıyorlardı. Semih'le aramızda o kadar çok koltuk vardı ki, biz salonun bir ucunda, Semih ise diğer ucundaydık.

Mahkeme başladığında itirafçı Berk Ercan'a bağlanıldı, şu an cezaevinde olduğundan bahsedildi. Şahsın "itirafçı" değil "iftiracı" olduğunu mahkeme sürecindeki çarpaz sorgularla netleştirdi. Yıllardır aynı yöntemi deneyen devletin bu seferki kuklasının maskesi çok çabuk düştü. Dikkatimi çeken nokta, canlı bağlantıya geçilirken itirafçının saçlarını düzeltmesi oldu. Güzelliğine ne olduğunu sordum kendime, bir insanın hangi gerekçeyle olursa olsun kendini kurtarmak için nice canlar yakmaya çalışmasını anlamıyorum, anlamak da istemiyorum. Nuriye ve Semih kritik aşamadalar. Bu iki eğitimciye iftiralara atarak onların bedenleri üzerinden para, mevki, kısa vadede ise cezaevinden çıkmaya çalışıyor.

Avukatlar itirafçının çelişkilerinden de yararlanarak çok iyi bir savunma yaptılar. Mahkemeye ara verildi. Biz de kıstıllı imkanlarımızla röportaj yapmaya devam ettik. Avukat-

ları, Acun ve Veli öğretmenle, Semih'in annesiyle röportaj yaptık. Herkes çok umutluydu, "Nuriye ve Semih'i alacağız" diyordu. Aranın ardından Semih savunmasını yaptı. Arap dünyasında çokça tanınan şair Nizar Kabbani'den kısa bir şiir okudu.

"Bize 'hiçbir şey yapmadan açlık grevine başladınız. Açlık grevine başladığınız örgütünüz' diyorsunuz. Biz başka yolları da denedik. 120 gün bunu yaptık. 'Suçumuz ne' dedik cevap yok" dedi. Dünyada yaşanan bireysel açlık grevi

örneklerine de değinerek, Hindistan da bunun bir kültür olduğunu, alacaklı malını ya da parasını alamadığında borçlunun kapısında açlık grevine girdiğini, bunun borçlu için bu utanç kaynağı olduğunu ve alacaklının kapısında ölmesinin toplumdaki dışlanmasına yol açacağı için borcunu ödemediğini anlattı.

Semih, "Bizi tutuklamalarının sebebi yeni bir Tekel, Gezi direnişinin yaşanmamasıdır. Yaptıklarından dolayı yargılamayanlar, yapabileceklerinden kaynaklı mahkum ediliyorlar" diyordu.

"Biz ölüyoruz. Çünkü insanca yaşamak istiyoruz" diyordu. Sesinin gürlüğü kararlı duruşunu gösteriyordu. Karar için ara verildi. Ara boyunca heyecanlı bekledik kimileri "ne düşünüyorsun, ikisi de çıkar mı" diyorlardı. Herkes birbirine soruyordu. Sabırsızca beklemelerde zaman geçmez olur. Nihayet karar okunduğunda Semih ve Acun serbest bırakıldı, Acun Karadağ zaten tutuksuz yargılanıyordu. Semih'e elektronik kelepçe takılmasına ve yurt dışı çıkışı yasağı verildi, Nuriye'nin ise tutukluğunun devamına...

29 Kasım'a ertelenen dava gününe itirazlar ve yoğun uğraşlar sonucu duruşma önce 24 Kasım'a ardından 17 Kasım'a ertelendi. "Nuriye bu tarihi göremeyecek" diye yükseledi avukatlardan itirazlar...

Cezaevi çıkışı saatlerce beklememize rağmen, Semih'i görmeyelim diye ambulans cezaevine girdi ve Semih'i alarak uzaklaştı hızla.

Makinaların Emrinde!

Dostlar merhaba, ben dizel araba parçası üreten bir fabrikada çalışan genç bir işçiyim.

Sizlere fabrikanın üretim biçimini, işçilerin üretimdeki durumunu ve güncel olayları nasıl yorumladıklarını gözlemlerim doğrultusunda aktaracağım.

Çalışma saatlerimiz 07.00-15.00, 15.00-23.00, 23.00-07.00 olmak üzere 3 vardiyadan oluşuyor ve her hafta bu döngü sürüyor.

Liman işçilerini anlatan bir kitapta okumuştum. Şöyle diyor "liman, işçiler yalnız belli saatlerde açıktır. Tan ağırlıkta işçiler ordusunu emer ve gün batımında, her birini teker teker tükürüp atar liman."

Sabahları işe gitmek üzere servisi bu ruh haliyle beklediğim gibi, servise binen diğer işçilerin yüz ifadesi pek farklı değil. Tabi bu gerçek keyfimizi kaçırıyor ve başlıyor gırgır şamata. Maksat gülmek olsun, saçma sapan konularda sohbet edilir işe yol olurken. Ta ki sağımızda kalan ilk benzinli geçene kadar. Benzine gelen zamma duyulan sitem bir anda herkesi politik kılmaya yetiyor. Genel olarak zamların 'kime zam?' ile başlayan tartışma, herkes kendince devleti tanımladıktan sonra hemfikir olunan devletin rolüne duyulan sitemle son buluyor hemen hemen her gün. Özellikle referandumun yaklaştığı sıralarda, aynı benzinli geçiyorduk, ama tartışıklı konular hep başkaydı...

Hele ki 15.00-23.00 vardiyasında servisin yanından hızla geçen son model araba gördüğümüzde birinin yaptığı "15.00-23.00'e yetişmek istiyor!" şakası herkesi güldürdüktan sonra ağır ağır değişiyor suratlardaki ifade. Çatılan kışkırları soruyor bir abi; sonra eşitiz, hani eşitlik hani adalet?

Bu abi o kadar dolmuş ki, genel müdürün bir konuşmasında "...olarak biz bir aileyiz" demesine takılıp "masabaşı iş yapan memurlarla nasıl aile oluruz, kalkmış mavi yakalılara biz aileyiz diyor, yürüsün gitsin" demesi güldürüyor tabi bizi.

Sadece muhalefet kalmayıp sitemini daha ilerisinden kollayan ağabeyler de çıkmıyor değil. Referandumla sayılı günler kala, "hayır, bu yüzden hayır, hayır çıkmazsa şöyle, çıkmazsa böyle"ler havada uçup tartışılken biri çıkıyor, "Kesin öncesinde ortalık karışacak, hele hayır çıkarsa biri çıkıp söylemişti saldırıacaklar" diyor. Bir başka abi, düşünmeden ölçmeden tartmadan "valla usta evde 3 tane makinam var, saldırırsınlar" diye karşılık veriyor. Bir kaç meraklı sorudan sonra sohbet yarıda kesiliyor. Bunun üstüne başka ne diyebilirlerdi ki?

Servis fabrikaya yanaşıp ve üstümüzü giydikten sonra çalışma alanlarımızda dağılılırız.

Benim çalıştığım hat 5 bölümden oluşuyor. Bu hatta talaşlı imalat sonrası gerek parçaların çapaklardan arınması gerekse parçaların sıcaklığa ve yüksek basınca dayanıklılığı için sensör montajı ve hat sonu dediğimiz bölümler hariç, hidrolik tezgahlarda yüksek basınçla iç yıkama operasyonu gerçekleşir. Hat sonu dediğimiz bölümde işlenmiş montajlı parçalar masterlanır ve kurutulur. Kaliteden geçmiş parçalar da buradan yüksek maliyetli ürünler olarak pazara sunulur.

Derdim çalıştığım hattın her bir bölümünde parçalara hangi operasyonlar gerçekleştirildiğini anlatmak değil. Her bölümün kendi kalifiye elemanlarının olmadığı ve buna da gerek olmadığını anlatmam için üretim alanını az çok kafada canlandırılabilir hale getirmek.

Fabrika, genel olarak seri ve esnek üretim yapıyor. Bu da doğal olarak sorgulamayıp öğrenmeyen ama hızlı çalışacak gençlere gereksinim duyuyor. Şöyle ki, bir işçinin mesai saatinde üretmiş olduğu adet sayısından daha önemli şey, bir makinanın mesai saatinde ne kadar az arızalanıp adet ürettiği! Ama sen arızanın neden kaynaklı olduğunu bilme, hata mı verdi, onayla ve üretime devam et yasası hakim diyebiliriz.

Fabrikadaki makinaların tamamı bilgisayar destekli denilebilir. Ama makinaların son teknoloji ve büyük oluşları sizi yanıltmasın. Kullanımı ufak bir parçanın eğerlerle istenilen açığa ve ölçüye getirilmesinden çok daha kolay.

Bu tezgahlarda çalışacak işçilerin vasıfsız olması, seri üretim için engel değil. Yeter ki hızlı ve daha önce az buçuk bilgisayar kullanıp mouse hareket ettirmiş kişiler olsunlar.

Mesela ben fabrikadaki birçok makinayı kullanmışımdır, ihtiyaca göre de kullanıyorum. Dediğim gibi her bölümde parçalar operasyonuna göre ayrı tezgahlarla işleniyor ama mantık aynı olduğundan yani -parçayı okut, aparata tak, kapağı kapa, parçayı al- zorlanmıyorum, hatta kullandığım makinaya bürünüyorum. Hatta ve hatta bazen bağlayıp söktüğüm parçanın tipine göre el hareketlerimle o parçaya bürünüyorum. Çünkü seri üretim bunu gerektiriyor. Çünkü bizler makinaya değil, makina bize komut veriyor.

Hiç unutmam işe daha yeni başladığımda bir abi az çok üretimin mantığından bahsederken, iç çekerek "ben burada 11 yıldır çalışıyorum ama burada sen ben yokuz ürettiğimiz adetler var" demişti. Fabrikanın vahşi bir üretim hirsının olduğunun farkında ve dışarıda da güzel bir yaşam sürmeyen bir işçinin elleri parçadan daha başka şey-

ler üretmeye mecbur.

Bir abiye Pazar iznimizde (ki tek izinli günümüz) 23.00-07.00 mesaisine gelmeye iten borçları, öbür abiye 2 sene sonra ev "kredisine" gireceğim dedirten umutları ve daha nice şahit olduğum durumları birer birer boşa düşüğünde kaybedecek hiçbir şeyleri olmadığını çok daha net görecekler.

Neyse üretime geri dönelim.

Fabrikanın seri üretimle eş elde etme hırsı üretimi doğal olarak yukarıda bahsettiğim gibi esnek kılıyor. Üretimdeki bu esnekliğin benim açımdan olumlu tarafı, farklı işlevdeki birçok makinayı kullanabilme yetkinliğimi arttırırken, bu yetkinliğin benim el ayarımla veya hüneryimle bir alakası olmadığı için işletme için vazgeçilmez değilim, değiliz.

Hatırlıyorum, işlenmiş parçaları astığımız arabalarda biriken yağları süngerle emip tezgahlara tekrar kullanması için aktarmakla görevli bir abiye "abi ben lavaboya gidiyorum iki dakika tezgaha bak da durmasın" diye şaka yaptığımda gülerken tezgaha parça bağlayıp komutlarını o işi yapıyormuş gibi kullanmıştı.

Fabrikamızdaki esnek çalış(tır)ma, kadroda eksiklik olduğu zamanlarda iş durmasını diye bizleri her ne kadar yapboz gibi üretimin farklı iş kollarındaki boşluklara konuşturuyor sermayelerindeki kâr oranı düşmesini diye tercih edilen bir araç olsa da, bu araç bizleri kolektifliğin sıkı bağlarıyla güçlü bir örgüt yapıyor.

Örnek vermem gerekirse, mesai saatinde fabrikanın üretmiş olduğu toplam adet sayısı bazen A bölümünden çıkacak adet sayısı kadar darken, bazen B bölümünden çıkacak adet sayısı kadar oluyor. Çünkü üretilecek olan parça, hat başından hat sonuna kadar işlendikten sonra ürün oluyor.

Ben bir önceki bölüme gidip parça çıkmış mı diye yoklarken, bir sonraki bölümden arkadaş geliyor beni yokluyor. Çünkü ondan da parça bekleyen tezgahlar var, derken bu hat sonuna kadar zincirleme devam ediyor. Kısacası üretim bizi birbirimize bağlı kılıyor. Bu temas ve bağlılık çay ve yemek aralarında daha insancıl şekliyle kendisini gösteriyor.

Mesela yemek aralarında, önceden menüde baktığımız yemekleri doyurucu bulmadığımız zamanlar 2-3 kişi karar alıp yemek söylendiğinde 13-14 kişiye yemek geliyordu. Çünkü hızla duyuluyor ve hızla örgütleniyordu.

Ya da halı saha maçı yapıldığında, üretimde hiç temas etmediğim kişilerle bile aynı takımdan olup top koşturuyor olmam, aramızda bağ kurup birlikte hareket etmemizi sağlaması, nasıl ağlar kurduğunu gösteriyor...

Ve bir mesainin de sonuna geldiğimizde, tatlı bir telaşla adet kaydını doldurup tezgahımızı temizledikten sonra evlerimize emek gücümüz sömürülmüş ama bir o kadar da devrimci aşlar vurulmuş olarak dağılılırız.

İzmir'den Genç Bir İşçi

100 YIL SONRA YENİDEN HASTA ADAM

UMUT ÇAKIR

Gider ayak açıktan tehdit savurdu ABD elçisi: "İŞİD ayladır saldırı yapmıyor, işbirliği bozulmasın" Aynı günlerde TSK, kendi beslemesi çeteleri savaşmadan teslim almaya ikna etmek üzere, Rusya'nın iteklemesiyle İdlib'e sürüldü. Bu operasyon, Rus kalibr füzelelerinin çeteleri dövme başlamasından ve çetelerin sınıra doğru akın etmelerinden hemen sonra devreye girdi. Anlaşılan o ki, bir yanda ABD, diğer yanda Rusya, aralarına aldıkları mayın eşeğini her tarlaya sürmekte pek fazla zorlanmıyor.

Bir yıl önce Rus elçisi Ankara'da suikaste kurban gittiğinde, TC'nin durumunun, 1. Dünya Savaşı öncesi Avusturya-Macaristan'a benzediği, yani bir dünya savaşının ittifaklarını düzenleyip sıraya koymak, hasımlara

Öncekilere farklı olarak, 3. Dünya Savaşı'nda öne çıkan hedef, pazarları yeniden paylaşmak değil, ama devrimleri bastırmak, iç savaş ateşini öncelikle emperyalist merkezlerden uzak tutmaktır. Savaşın esas yönü, proleter ve halk ayaklanmalarını bastırmak, gözdağı vermek, olmadı hedef saptırmaktır. Yanısıra eşitsiz gelişimin alt üst ettiği güç dengelelerine uygun yeni paylaşımlar da bu savaşın tali amaçlarından birisi olmayı sürdürüyor.

omuzları üstünden ateş açıp mesaj vermek üzere kullanma hazırlandığına işaret etmiştik. Osmanlı tam yüzyıl önce Avrupa'nın Hasta Adamı'ydi. Şimdi yapılan değerlendirmelerde, coğrafi tanım değişmiş sadece: Ortadoğu'nun Hasta Adamı. Emperyalist efendiler ve diğer büyük güçler, Ortadoğu üzerine plan ve arzularını hasımlarına Türkiye üzerinden gönderiyorlar. Dış politika kadar ekonomi ve siyaseti da tarumar eden bu durumun salt AKP'nin kendini uyanık, herkesi aptal sanan esnaf kurnazlığı ile açıklamak eksik kalır. Meselenin temelinde, 3. Dünya Savaşı'nı öncekilere ayıran nitelikler bulunuyor.

I

Her şeyden önce bu savaş daha büyük bir resmin parçasıdır, küresel iç savaşın. Yayınlarımızı takip edenler, 2000'lerin başından beri bu meselede ortaya koyduğumuz yaklaşımdan haberdardır. Yine de çok kısa bir tekrar gerekli. Küresel iç savaş, emperyalist kapitalist sistemin sıçramalı çöküş süreciyle belirginleşen tarihin Yeni Evre'sinin ortaya çıkardığı bir olgudur. Bir tarafta ekonomik ve siyasi krizlerle boğuşan sermaye, diğer yanda kıtasal ölçülere varan proleter devrimci halk hareketleri, küresel iç savaşın giderek netlik kazanan kutupları oldular. 3. Dünya Savaşı, bu küresel iç savaşın bir parçası ve sonucu, nitelikleri de ona bağlı biçimlerde gelişti.

Öncekilere farklı olarak, 3. Dünya Savaşı'nda öne çıkan hedef, pazarları yeniden paylaşmak değil, ama devrimleri bastırmak, iç savaş ateşini öncelikle emperyalist merkezlerden uzak tutmaktır. Savaşın esas yönü, proleter ve halk ayaklanmalarını bastırmak, gözdağı vermek, olmadı hedef saptırmaktır. Yanısıra eşitsiz gelişimin

alt üst ettiği güç dengelerine uygun yeni paylaşımlar da bu savaşın tali amaçlarından birisi olmayı sürdürüyor. ABD hegemonya konumunu yitirdi, yerini dolduracak taze bir emperyalist güç yok, aksine hepsi benzer çöküş kaderini paylaşıyor ve bunlar devrim ateşine yakalanmamak adına, ABD'nin yarattığı boşluklara sızmaya, konumlarını az çok sağlama almaya çalışıyorlar.

3. Dünya Savaşı'nın bu karakteri şimdilik, büyük güçleri doğrudan savaş cephesinde karşı karşıya getirmekten alıkoyuyor, ama süregiden iç savaşlarda hasım tarafların omuzları üzerinden birbirlerine ateş etmeyi ihmal etmiyorlar. Bu yoldan, halk devrimlerini bastırıp gözdağı vermek, manipüle edip hedefinden saptırmak, mezhebi ve etnik bölünmeleri kaşıyıp proletaryanın birliğini önlemek yönünde adımlar atıyor. Hasımlar güçlerini bu temel perspektif üzerinden test ediyor, ittifaklar kuruyor ve otoritesini karşı tarafa kabul ettiriyor. Savaşın tali yanını oluşturan pazar paylaşımı ise bu temel perspektifin sonuçlarına bağlı olarak biçimleniyor.

II

3. Dünya Savaşı'nın başlıca aktörlerinin konumlarına bir göz atalım. ABD, bu savaşın başlangıç vuruşunu yapan ülke, çünkü bu yoldan kaybettiği hegemonik gücü yeniden ele geçirmeyi arzuladı. Bu uğurda 11 Eylül 2001 provokasyonunu bizzat tertiplemeyi göze aldı, ancak başlattığı savaş çöküşü hızlandırdı. Gelinek noktayı kendileri ifade ediyor: "Artık vazgeçilmez ülke statüsünde değiliz." Geçmişte pürüzsüz, itirazsız yürüttüğü ittifaklarına şimdi dış geçiremiyor. Sürekli bozulan güvensiz müttefiklik nedeniyle ABD dünya politikası bir süredir, uzun vadeli stratejiler üzerinden değil, ama hasımlarının karşı hamlelerini savuşturmak, onları çeşitli sorun öbekleriyle ovalayıp çerçevelemek üzerinden kuruyor.

Diğer emperyalist merkez olan AB'de durum en az bu kadar karmaşık. 2008 krizi, zaten yeterince şişirilmiş "Avrupa Birliği Ruhu"na fatiha okuyunca, Almanya aşıktan tek patronluğa soyundu. Sahip olduğu potansiyel, Almanya'yı küresel hegemon yapamaz, bunu ancak AB çatısıyla başarmayı deneyebilir. Ancak bu yıl G-20 zirvesinde Hamburg'da yaşananlar, Almanya'yı 3. Dünya Savaşı'na daha etkin katılmaya zorluyor. Devrim ateşinden uzak kalmasının koşulu şu: ABD'ye ek patronluğu kabul ettirmek ve buradan aldığı güçle çevreye (eski Sovyet bölgeleri ve Ortadoğu) doğru nüfuzunu yaymak.

Terazinin diğer kefesinde duran Çin ve Rusya için birkaç özgünlüğün altını çizmek gerek. Onlar da sosyal patlamaları önlemek ve iç bütünlüğü korumak adına, 3. Dünya Savaşı'nın tarafı haline geldiler. Ancak her iki ülkenin de emperyalist hedefler tutturduğunu iddia edenler, önce bu ülkelerde özel mülkiyetli tekellilerin sanayi ve bankacılıktaki tam egemenliğini kanıtlamaları lazım. Ve bu yönlü bir kanıt gösterilemez. Hem sosyalist hem kapitalist üretici güçleri barındıran ve ikisinin üstünlük mücadelesine sahne olan Çin, esasında tam anlamıyla enerji (petrol, doğal gaz) fakiri, üstelik tarıma uygun arazi son derece kısıtlı. Bu nedenle, ihracat odaklı üretime mecbur. Aksi halde içe kapalı dönemin büyük kırımlara yol açan kısıtlılarıyla baş başa kalması işten bile değil. Çin'in temel hedefi, enerji ve temel besin ihtiyacını karşılayabileceği ticari yolların açık tutulmasını sağlamaktır.

Rusya'da Putin yönetimi, sosyalist üretime uygun düzenlenmiş üretici güçleri dağıtmaya kalkmanın çok ağır sonuçlarını gördü ve bu bir devlet kapitalizmi yönelimiyle çöküşün önüne

geçti. Putin bir yandan ensesinde boza pişiren çeşitli komünist parti ve güçlerin, diğer yandan dağılıp parçalanma riskinin arasında kaldı. Sosyalizmden miras üretici güçleri saplandığı çukurdan çıkarabilmek, ancak ve ancak eski Sovyet bölgelerini yeniden bir araya getirmekle mümkün. Bu yöndeki her adım, Putin'in karşısına NATO-ABD-AB ittifakını çıkardı. Ablukayı yarmak için Ukrayna iç savaşına taraf olmak, tehlikeyi uzakta karşılayabilmek için Suriye'deki gerici çetelere doğrudan müdahale etmek yolunu tercih etti.

Okurun dikkatini burada küresel iç savaş değil, ama buna bağlı biçimlenen 3. Dünya Savaşı'nın belli bazı güçlerinin konumunu ele aldığımızı çekmek isteriz.

III

Bu savaşın, şimdi Ortadoğu'da yoğunlaşması, tarihsel ve de güncel köklere sahip. Öncelikle, Ortadoğu devletlerinin çoğu, kapitalist rantiyer devlettir. Yani petrolden elde edilen rant gelirine bağımlıdır. Topraktan çıkan petrole bağımlılık, bu ülkeleri ticari ve sınai açıdan zayıf bir entegrasyona mahkum etti. Petrolün değil, ama toprağın hakimi aşiretler, kendi mezhebi, etnik ve kültürel farklarını korumaya özen gösterdiler, çünkü teritoryal hakimiyet bu üst yapı unsurları tarafından desteklendi. Özcesi, Ortadoğu her zaman zayıf ulus devletler olageldiler. Her an mezhebi, etnik, kültürel çatışmalara zemin sunan bir zayıf entegrasyon

Terazinin diğer kefesinde duran Çin ve Rusya için birkaç özgünlüğün altını çizmek gerek. Onlar da sosyal patlamaları önlemek ve iç bütünlüğü korumak adına, 3. Dünya Savaşı'nın tarafı haline geldiler. Ancak her iki ülkenin de emperyalist hedefler tutturduğunu iddia edenler, önce bu ülkelerde özel mülkiyetli tekellilerin sanayi ve bankacılıktaki tam egemenliğini kanıtlamaları lazım. Ve bu yönlü bir kanıt gösterilemez. Hem sosyalist hem kapitalist üretici güçleri barındıran ve ikisinin üstünlük mücadelesine sahne olan Çin, esasında tam anlamıyla enerji (petrol, doğal gaz) fakiri, üstelik tarıma uygun arazi son derece kısıtlı. Bu nedenle, ihracat odaklı üretime mecbur. Aksi halde içe kapalı dönemin büyük kırımlara yol açan kısıtlılarıyla baş başa kalması işten bile değil.

yon sergilediler.

Bölgeyi özel kılan bir diğer öge, Filistin'in işgali ve Kürdistan'ın dört parçaya ilhakıdır. İşgal ve ilhakçılığa dayalı burjuva gerici egemenlik, Ortadoğu halklarını derin demokratik özelemler ile doldurdu. Öte yandan ilhaklar, proletaryanın gücünü böldü, politik öncülüğünü ve çoğu yerde ideolojik sağlamlığını zedeledi. Bu nedenle proletaryanın temsilcisi komünist par-

tiler, bölgenin içine yuvarlandığı mezhebi, etnik çatışmaların önüne geçemediler. 3. Dünya Savaşı'nda bilek güreşi tutan güçler için Ortadoğu'yu ideal bir arena haline getiren tarihsel kökenler bunlardı. Güncel olan kökenden 2011 Arap devrimci kalkışmaları bulunur. Tunus ve Mısır'da başlayan, kısa sürede tüm bölgeye yayılan halk ayaklanmaları, emperyalist efendilerin yüreğini ağzına getirdi, ancak tarihsel sosyal yapı, bu halk hareketlerinin sınırlandırılıp manipüle edilmesin kolaylaştırdı. Böylece Ortadoğu, küresel iç savaşın bir veçhesi olarak biçimlenen 3. Dünya Savaşı'nın tüm karakteristik özelliklerinin yansıyabileceği, yani derin demokratik özelemlerle harekete geçen halk yığınlarını manipüle ederek devrimleri bastırmak, süregiden iç savaşları küresel ittifakların yeniden şekillenmesi yönünde kullanmak, iç savaşların taraf ve destekçisi sıfatıyla hasımlarına üstünlüğünü kabul ettirmek amaçları doğrultusunda biçimlenen küresel bilek güreşinin ideal arenası haline geldi. Emperyalistler ve diğer büyük güçler, bu bilek güreşini, sınai entegrasyonun çok daha ileride proletaryanın çok daha güçlü olduğu bir yerde, örneğin Ukrayna'da yapmaya çalıştıklarında, sonuç hemen kendini belli etmişti. Ülkenin doğusu, komünist güçlerin önderliğinde birleşik bağımsızlık ilan etmişti. İşte bu sonuç ABD ve hasımlarını, bilek güreşini Ortadoğu üzerinden sürdürmeye iteledi.

IV

Gelinek aşamaya bakılınca 3. Dünya Savaşı'nın ön cephesi, şu sonuçlara gebe. ABD kaybediyor, Rusya kazanıyor. ABD ittifaklarını bir arada tutamıyor, onlara söz geçiremiyor. Rusya ise, tersine etkisini Hizbullah Beyrut'undan, Peşmerge'nin Kerkük'üne dek uzatma şansı buldu.

Peki halk devrimlerini bastırmak ve eğer bu mümkün değilse yolundan saptırmak yönünde, emperyalizm kendi amaçlarına ulaştı mı? ABD planları doğrultusunda hareket eden SDG'nin konumuna rağmen bu soruya verilecek cevap tereddütsüz "Hayır"dır! Bölgeye sokulan cihatçı katiller sürüsü mezhep çatışmalarını yeterince kızıştırdı, ancak sonuç amaçlananın tersi oldu. Cihatçı vahşet, bölgede yaşayan çok farklı ulusal toplulukları, Kürtleri, Arapları, Çerkezler, Süryani ve Ezidileri vs. aynı demokratik özelem ve hedeflerle hareket etmeye mecbur bıraktı, halklar tepeden tırnağa silahlandı. En başta ABD'nin karşı hamlelerine rağmen, Ortadoğu'da ayağa kalkan bu demokratik bilinç bölgede devrimin daha sağlam kök salması ve bölgesel bir nitelik kazanması için uygun zemini yarattı. Bu durum kaçınılmaz olarak, ilhakçılığın sonuna işaret ediyor. En derin ve tarihi özelemlerle Kürt ulusu, bölgenin en savaşçı ögesi olarak öne çıktı. Bölgeye dair planları olan hiçbir güç, Kürt halkının derin özelemlerini hiçe saymıyor. Öyle ki, gerici burjuva Barzani bile UKTH ilkesine uygun adımlar atmak ve bu yolla ayakta kalmak tercihini yaptı.

V

Şimdi TC'nin bu bölge manzarası içindeki konumuna bakalım. 3. Dünya Savaşı'nın erken aşamalarında Türkiye'ye biçilen rol, Ortadoğu'nun karşı devrim üssü olma, bunu mezhep çatışmalarını kışkırtarak yerine getirdi. Emperyalistlerin yönlendirmesi ve desteğiyle karşı devrim misyonunu sürdüren TC görevini başaramadı. Cihatçı katiller sürüsü sahadan tek tek silindiler. Geriye kalanlar İdlib'e toplandı. Bölgede gelişmelere yön veren Rusya, Ankara'yı besledikleri katillerin çatışmadan teslim olmaları yönünde iknaya zorladı. Yoksa bu katil sürüleri topluca sınırın öte yanına kovalanacaktı. Buna

Gelinek aşamaya bakılınca 3. Dünya Savaşı'nın ön cephesi, şu sonuçlara gebe. ABD kaybediyor, Rusya kazanıyor. ABD ittifaklarını bir arada tutamıyor, onlara söz geçiremiyor. Rusya ise, tersine etkisini Hizbullah Beyrut'undan, Peşmerge'nin Kerkük'üne dek uzatma şansı buldu.

Peki halk devrimlerini bastırmak ve eğer bu mümkün değilse yolundan saptırmak yönünde, emperyalizm kendi amaçlarına ulaştı mı? ABD planları doğrultusunda hareket eden SDG'nin konumuna rağmen bu soruya verilecek cevap tereddütsüz "Hayır"dır! Bölgeye sokulan cihatçı katiller sürüsü mezhep çatışmalarını yeterince kızıştırdı, ancak sonuç amaçlananın tersi oldu.

rağmen Ankara'daki dinci-faşizm açısından acı veren sonuç değişiyor.

Şimdi Türkiye, sınırların hemen ötesinde boydan boya, kendisinden ölümüne nefret eden, tepeden tırnağa silahlı halk yığınları ile burun buruna. Tüm bu süreç boyunca, Kürdistan'ın dört parçaya ilhakını sürdürmeye yaran cihatçı kardeşler birliği bozuldu. Şam TSK'yı İdlib'de görmek istemiyor. Bağdat "Önce Başika'yı boşalt" diyor. Ankara, TC olarak varlığını sürdürmememe tehdidiyle karşı karşıya. Bu acı sondan kaçınabilmek için bir ABD'ye bir Rusya'ya sırtını dayamaya çabalaması onu herkesin gözünde "güvenilmez müttefik" konumuna düşürdü. Ortadoğu'da ilk raundunu kapatmaya hazırlanan küresel bilek güreşinin bu kez Türkiye üzerinden sürdürülmesi için bundan daha uygun bir zemin bulunamaz.

Öyleyse bir sonuca ulaşalım: 3. Dünya Savaşı'nın yeni çatışma alanı Türkiye'dir. ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı bunu açıktan dile getiriyor: "İç çatışmaya en yakın Ortadoğu ülkesi." Ancak Suriye ve Irak'a kıyasla proletaryanın ağırlığı, siyasi ilerliği bu bilek güreşinin olası sonuçlarına şimdiden ışık tutuyor. Benzer durumdaki Ukrayna'da ortaya çıkan sonuç belli.

İsınma hareketleriyle başlayan küresel bilek güreşi, daha şimdiden Türkiye ekonomisine yıkıcı etkiler yaptı. Ekonomik ambargonun lafi bile yetiyor. Ekonomik yıkım, devrimin elini muazzam güçlendirir, dinci-faşizmi acizleştirip daha saldırgan kıyor. Böylece bilek güreşi her adımın bir sonraki daha büyük adımları hazırlaması tarzında, kaçınılmaz kaderine doğru olgunlaşıyor. Pek yakında dinci-faşizm, sınırlara dikilen duvarların anlamsızlığını görecektir. İlhakçı işgal son dönemlerini yaşıyor. Böylece proletaryanın, kendi pratik birliğini sağlamlaştırabilir, emperyalizmin yolundan saptırmaya çalışacağı halk hareketlerini proletaryanın öncüsü ve program ile tanıştırabilir.

EKİM DEVRİMİ ÜZERİNE

25 Ekim'in (7 Kasım) dördüncü yıldönümü yaklaşıyor. Bu büyük gün bir o kadar geride kaldıkça, Rusya'daki proleter devrimin önemi bir o kadar berraklaşıyor, biz de bir bütün olarak çalışmamızın pratik deneyimlerinin anlamını bir o kadar derinden idrak ediyoruz.

En kısa -ve tabii ki bütünüyle tamam ve tam olmayan- özeti ile bu anlam ve bu deneyim şöyle özetlenebilir:

Rusya'da devrimin dolaysız ve en yakın görevi burjuva-demokratik görevdi: ortaçağ kalıntılarını ortadan kaldırmak, onu son taşına kadar yok etmek, Rusya'yı bu barbarlıktan, bu yüzkarasından, ülkemizdeki her kültür ve ilerlemenin bu en büyük frenleyicisinden temizlemektir.

Ve biz; halkın geniş kitlesine etkisi açısından bu temizliği, 125 yıl önceki Büyük Fransız Devrimi'nden daha kararlı, hızlı, akıllıca, başarılı bir şekilde, çok daha kapsamlı ve derinlemesine gerçekleştirdiğimizden dolayı haklı bir gurur duyabiliriz.

Sovyet düzeni bir devrimin diğerine bu dönüşümünün tam da canlı bir onaylanması ya da tezahürüdür. Sovyet düzeni işçiler ve köylüler için azami demokratizmdir ve aynı zamanda burjuva demokratizmiyle kopuş ve yeni, evrensel önemde bir demokrasi tipinin, yani proleter demokratizmin ya da proleterya diktatörlüğünün doğuşu demektir.

Bırakın can çekişen burjuvazinin ve onun kuyruğunda giden küçük-burjuva demokrasininin köpekleri ve domuzları ve bizim Sovyet düzenimizi inşadaki başarısızlıklarımız ve hatalarımız yüzünden üstümüze küfür, beddua ve alaylar yağdırsınlar.

... Biz başka hiç kimsenin yapmadığı şekilde, burjuva-demokratik devrimi sonuna dek götürdük. Biz tamamıyla bilinçli, emin ve sapmadan; ileriye, sosyalist devrime, onun bir Çin Seddiyle burjuva-demokratik devrimden ayrılmadığı bilinciyle, (sonunda) ne kadar ilerleyebileceğimize, önümüzdeki yüce görevin hangi bölümünü yapabileceğimize, zaferlerimizin hangi bölümünü kalıcı olarak garantileyebileceğimize ancak mücadelenin karar vereceği bilinci ile yürüyoruz. Bunu zaman gösterecek. Fakat daha şimdiden de toplumun sosyalist dönüşümünde -mahvolmuş, acı çeken, geri bir ülke için muazzam çok şeyin yapılmış olduğunu görüyoruz.

...
Sovyet düzeni bir devrimin diğerine bu dönüşümünün tam da canlı bir onaylanması ya da tezahürüdür. Sovyet düzeni işçiler ve köylüler için azami demokratizmdir ve aynı zamanda burjuva demokratizmiyle kopuş ve yeni, evrensel önemde bir demokrasi tipinin, yani proleter demokratizminin ya da proleterya diktatörlüğünün doğuşu demektir.

Bırakın can çekişen burjuvazinin ve onun kuyruğunda giden küçük-burjuva demokrasininin köpekleri ve domuzları ve bizim Sovyet düzenimizi

inşadaki başarısızlıklarımız ve hatalarımız yüzünden üstümüze küfür, beddua ve alaylar yağdırsınlar. Gerçekten birçok başarısızlıklarımız olduğunu ve hatalar yaptığımızı ve hâlâ yapmakta olduğumuzu bir an bile unutmuyor değiliz. Sanki böylesine yeni, daha önce hiç görülmemiş bir tip devlet düzeninin yaratılması gibi tüm dünya tarihi için yeni bir eser, hiç başarısızlığa uğramadan ve yapmadan ortaya konabilmiş gibi! Başarısızlıklarımızı ve hatalarımızı, Sovyet ilkelerini hayata uygulamada henüz mükemmel olmaktan son derece uzak halimizi düzeltmek için hiç şaşmadan mücadele edeceğiz. Fakat Sovyet devletinin kuruluşuna başlamak ve böylelikle dünya tarihinde yeni bir çağ, bütün kapitalist ülkelerde ezilen ve her yerde yeni bir yaşama, burjuvaziye yenmeye, proleterya diktatörlüğüne, insanlığın sermayenin ve emperyalist savaşların boyunduruğundan kurtuluşuna doğru ilerleyen yeni sınıfın egemenlik çağını açmak şansımız bizim olduğu için de haklı bir gurur duyabiliriz ve duyuyoruz.

Emperyalist savaşlar sorunu, bugün dünya hakim olan; ve kaçınılmaz bir şekilde yeni emperyalist savaşlar yaratan, kaçınılmaz bir şekilde zayıf, geri ve küçük halkların bir avuç "ileri" güç tarafından ulusal bakımdan ezilmesini, yağmalanmasını, soyulmasını ve boğulmasını duyulmamış ölçüde artırmayı beraberinde getiren finans-kapitalin uluslararası politikası sorunu, işte bu sorun 1914'ten beri dünyanın tüm ülkelerinin tüm politikasında bir köşe taşı olmuştur. Sorun, burjuvazinin gözlerimizin önünde hazırladığı, göz göre göre kapitalizmden kaynaklanmakta olan gelecek emperyalist savaşta, (1914-1918 savaşında ölen 10 milyon insan ve bugün hâlâ sürüp gitmekte olan tamamlayıcı "küçük" savaşlarda ölenlerin yerine) 20 milyon insanın yok edilib edilmemesi, (kapitalizmin sürüp gitmesi halinde) kaçınılmaz bir şekilde yaklaşan savaşta (1914-1918 yıllarında sakatlanan 30 milyon

insan yerine) bu kez 60 milyon insanın sakatlanıp sakatlanmaması sorunudur. Bu sorunda da Ekim Devrimimiz dünya tarihinde yeni bir çağ açmıştır. Burjuvazinin uşakları ve bunların Sosyal-Devrimciler ve Menşevikler kılığındaki, bütün dünyanın gözüne "sosyalist" küçük-burjuva demokrasisi kılığında uzantıları, "emperyalist savaşın iç savaşa dönüştürülmesi" şiarıyla alay ettiler. Fakat bu şiarın tek gerçeklik olduğu, kuşkusuz hoş olmayan, kaba, çıplak, insafsız ve fakat en ince şovenist ve pasifist yalanlar denizi içinde biricik gerçeklik olduğu görüldü. Bu yalanlar şimdi yıkılıyorlar. Brest Barışının ne olduğu ortaya çıktı. Ve Brest barışına göre çok daha kötü bir barış olan Versailles barışının anlam ve sonuçları her geçen gün daha acımasız bir şekilde ortaya çıkıyor. Ve dünkü savaşın ve yaklaşmakta olan savaşın nedenleri üzerine kafa yoran milyonlarca insanın önünde daha açık, daha

belirgin, daha su götürmez bir şekilde şu acı gerçek ortaya çıkıyor: Emperyalist savaşta ve bunu kaçınılmaz şekilde yaratan emperyalist barışta, emperyalist dünyadan, bu cehennemden, Bolşevik mücadele ve Bolşevik devrim dışında kurtuluş yoktur.

Bırakın burjuvalar ve pasifistler, generaller ve küçük-burjuvalar, kapitalistler ve ikiyezülüler, tüm imanı bütün Hıristiyanlar, İkinci ve İki-buçukuncu Enternasyonal'in bütün şovalyeleri bu devrime kızgınlıklarını kussunlar. Onlar, yüzlerce ve binlerce yıldır ilk kez kölelerin, köle sahipleri arasındaki bu savaşa, "Köle sahiplerinin ganimeti paylaşmak için sürdürdükleri bu savaşı, tüm ulusların kölelerinin, tüm ulusların köle sahiplerine karşı savaşa dönüştürelim!" şiarıyla açık bir şekilde cevap vermesini, bu tarihsel gerçeği hiçbir kızgınlık, iftira ve yalan seliyle değiştiremeyeceklerdir.

Yüzlerce, binlerce yıldır ilk kez bu şiar, anlamsız ve zavallı bir şiar olmaktan çıkıp, açık ve kesin bir siyasi program halini aldı, proleteryanın önderliğinde, ezilen milyonlarca insanın etkili bir mücadelesine, proleteryanın ilk zaferine, savaşların yokedilmesi yolundaki ilk zafere, sermaye kölelerinin zararına, ücretli işçilerin zararına, köylülerin zararına, emekçilerin zararına hani şu barış imzalatıp savaş yapan çeşitli ülkelerin burjuvazisinin ittifakı üzerinde bütün ülkelerin işçilerinin ittifakının ilk zaferine dönüştü.

Bu ilk zafer, nihai zafer değil henüz, Ekim Devrimimiz bu zaferi emsalsiz cefalar ve güçlükler, işitilmemiş acılar içinde ve kendi payımıza büyük başarısızlıklar ve hatalarla gerçekleştirdi. Sanki başarısızlıklar olmaksızın, hatalar yapılmaksızın, tek başına geri bir halk, dünyanın en güçlü ve ileri ülkelerinin emperyalist savaşlarının üstesinden gelebilmiş gibi! Hatalarımızı kabul etmekten korkmuyoruz ve biz bunları, bu hataları düzeltmesini öğrenmek için soğukkanlılıkla değerlendireceğiz. Fakat olgu şudur ki: yüzlerce, binlerce yıldır ilk kez köle sahipleri arasındaki savaşa, kölelerin bütün köle sahiplerine karşı bir devrimle "cevap vermek" için verilen söz tamı tamına yerine getirildi - ve tüm güçlüklerle rağmen yerine getirilecek.

Biz başlangıcı yaptık. Ne kadar zamanda, ne zaman, hangi ulusun proleterleri bu eseri sonuna kadar vardırırlar, bunun önemi yok. Önemli olan, buzun kırılmış, yolun açılmış ve gösterilmiş olmasıdır.

V.İ.Lenin

(Lenin Seçme Eserler Cilt-6)

basın açıklaması gerçekleştirildi.

Nurhak Kılaoğuz, Ruken Yılmaz ve Rugeş Kırıcı ve etkinliklerde yer alacak sanatçıların katıldığı basın açıklamasında metni Kürtçe olarak Ruken Yılmaz, Türkçe olarak Nurhak Kılaoğuz okudu.

Bazen ciltler dolusu kitapla anlatılamayanların bir fotoğraf karesi olup yüzümüze çarptığı, kimi zaman yazılan bir cümlelerin, var-

lığımız boyunca peşinden koştuğumuz hayatın anlamını söylediğini, bazen de bir tınının başkalarının acısını yüreğimizde hissetmemizi sağlayarak sanatın hayatla birlikte hep var olduğu belirtildi.

Sanatın, bir anlamda hayatı güzelleştirmek isteyenlerin işi olduğunu, sanatçıların, içinde bulunulan ve yanı başımızda yaşanan savaşların gölgesinde hayata tutunmamızı, yaşamı bir nebze olsun yaşanabilir kıldıkları ve sanatın kimi zaman acılarımızı sağaltıp yaralarımıza merhem olduğu ifade edildi.

Savaşların ve acıların yaşandığı bu kaotik ortamda biraz pencereyi aralayıp, içeriye temiz hava girmesi için çabaladıklarını ve bu nedenle düzenlenen çeşitli sanat etkinliklerinden oluşan İstanbul Kültür Sanat Günleri'nin üçüncüsünün başlamak üzere olduğu ifade edilen açıklamada, "Bu etkinliklerle biraz oksijen almaya çalışacağız ve bu atmosfer değişikliğinin hepimize iyi geleceğini umuyoruz" denilerek program hakkında bilgiler aktarıldı.

25 Ekim'den 29 Ekim'e kadar yapılacak etkinlikler arasında, Murat Satılmış adlı tutsağın resim sergisi, OHAL döneminde yürütülen Kültür sanat çalışmalarını ve kapatılan kültür sanat kurumlarından emekçilerin yaşadığı süreci konuşacakları "O'halde Sanat" paneli, çeşitli konserler, tiyatro ve sinema gösterileri yer alıyor.

GENÇLİK ENTERNASYONALI ÜZERİNE

Bu yıl 19.'sü düzenlenen Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, Ekim Devrimi'nin 100. yıldönümü dolayısıyla onlarca farklı ülkeden binlerce gencin katılımı ile Rusya'nın Soçi kentinde gerçekleşti.

Festivalin tarihine bakıldığında, festivalin geçmişi "Faşizme Karşı Kazanılan Büyük Zafer" günlerine kadar uzanıyor. 1945'teki büyük zaferden sonra gençliğin enternasyonal mücadelelerini örgütleyebilmek, emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı uluslararası düzeyde birleşik bir genç-

leri ile birlikte 1997'de federasyon yeniden toparlandı ve festival Havana'da gerçekleştirildi.

Küba'nın bu girişimi emperyalizme karşı uluslararası mücadeleyi örgütlemek ve güçlendirmek için çok önemliydi. Çünkü sermaye sınıfının dünya genelinde yükselttiği saldırganlık ve 3.Dünya Savaşı'nın bugün geldiği düzey, her yerde savaş ve buna karşı yükselen ayaklanmalar şeklinde cisimleşiyor. Özellikle 2000'lere girildiğinde yükselen 3.Dünya Savaşı emperyalist-kapitalist sistemin içinde

üzerinden tekrardan geçmemiz gerektiğini ortaya koyuyor. Sovyetlerin dağılımından sonra Federasyon'un ideolojik politik olarak gerilemesi, kesinlikle ortada olan bir durum. Özellikle Ekim Devrimi'nin 100. yıldönümünde Rusya'nın Soçi kentinde gerçekleşen festivalin içeriğine baktığımızda, festivalin ana gündemleri devrimci önderler Fidel, Che'ye adanmış. Tartışma konuları insanlığın önündeki temel sorunlara ayrılmış durumda. Emperyalist savaş; faşizmin, ırkçılığın, gericiğin yükselişi; çevresel sorunlar, mülteciler gibi birçok önemli, politik gündem maddesine sahip. Katılımcılar federasyon üyesi olan onlarca farklı sosyalist, ilerici gençlik örgütü.

Gelenek olarak festival sürdürülüyor, fakat burada bir sorun açığa çıkıyor. Festivalin içeriğini değiştirmek için, festivale sonradan devlet müdahalesiyle davet edilmiş onlarca reklam ajansı, banka tanıtımları, teknoloji fuarları, uluslararası tekkeller ve hatta devlet delegasyonu olarak festivale katılan faşist örgütler. İşte kritiklerinin yapılması gereken nokta bu. Büyük bir devrimci geleneğe sahip olan festival nasıl oluyor da, Rus burjuvazisinin, uluslararası tekkellerin müdahalesine karşı koyamıyor, hatta yapılanlara sessiz kalıyor? Federasyon sekreteryası ve katılımcı siyasetler ile konuştuğumuzda onlar da bu durumu eleştiriyor. Fakat bu eleştiriler, ortaya çıkan tabloyu değiştirmeye yetmiyor. Devlet denetiminde olan bu festivalde zaman zaman devrimci örgütlerin, (bizim materyallerimiz de dahil) pankartları, broşürleri Marksizm-Leninizme dair argümanlar içerdiği için festival alanına alınmadı. Onun dışında daha bağımsız görünen, burjuvazinin egemenliğinden uzak olması gereken festivalde gerici burjuva ülkeler çok ciddi propaganda yapma hakkına sahip oldu. Özellikle Rusya'ya yakın duran Suriye devleti olarak festivalde bulunuyordu ve ciddi bir devlet propagandası mevcuttu. Ayrıca birçok devletten, o ülkeyi temsilen gelen federasyon üyesi ülkeler dışında, devlet delegasyonları da katılım göstermişti. Bu katılım federasyonun iradesi kırılarak yapılan hatta faşist örgütleri de bunun içine dahil eden bir durumdaydı. Örneğin Türkiye'den faşist Vatan Partisi'nden katılım gösterenler sunum yapma hakkı elde ettiler, Kürt halkına olan düşmanlıkları üzerinden faşist propaganda yapma fırsatı buldular. Sayacak veya anlatacak daha fazla şey var, fakat buradan asıl tartışmamız burjuvazi fe-

derasyonun düzenlediği bu festivale nasıl müdahale edebildi?

İlk olarak festivale katılım gösteren ve federasyon üyesi olan birçok siyasetin politik hattına baktığımızda, dışardan gerçekten devrimci görünen, gençliği bir adım öteye taşımaya hedefleyen bir çizgide görünüyorlar. Bayraklarında Lenin, Che silüetleri bulunan bu siyasetler, örneğin Rusya'daki komünist partilerin yasal komsomol örgütleri, Yunanistan'dan, Türkiye'den katılan resmi komünist partilerin gençlik örgütleri, Avrupa'dan katılan bazı komünist gençlik örgütleri politik hatlarıyla, söylemleriyle gerçekten devrimci bir iddiada olmadıklarını gösteriyorlar. Hatta o noktada ki kendilerinin komünist adını koymuş bazı komünist gençlik örgütleri Rusya övgülünde "Devrim zorla olmak mecburiyetinde değil, örgütlenerek

yabilir. Ama şu bir gerçek ki, savaşın daha keskin, daha sert olduğu, devrimci durumun daha güçlü olduğu yerlerden gelen siyasetler savaş koşullarına göre konuşabiliyor. Fakat federasyonun, komünist bir gençlik enternasyonalisi gibi davranıp, gençliğin mücadelesini bu temelde örgütlemesini beklemek gerçekçi olmaz. Bundan dolayı federasyona çöreklenmiş düzen sınırlarını aşamayan bu örgütleri saf dışı bırakabilmeyen ve politik önderliği ele geçirebilmek için mücadele edebilir, federasyonun gelecekte başka birliklerin önünü açabilmesini sağlayacak bir araç durumuna dönüşmesi için çalışabiliriz.

Festivale katılan ve devrimci gördüğümüz bu siyasetlerle bağları sıkılaştırmamız lazım. Gelecek festivalin burjuvazinin müdahalesinden bağımsız daha üretli, politik olarak daha

lik mücadelesi kurabilmek amacıyla Sovyetler Birliği ve dönemin ilerici güçlerinin girişimleriyle İngiltere'nin başkenti Londra'da Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (WFDY) kuruldu.

1945'te düzenlenen Dünya Gençlik Konferansı'nda kurulan Federasyon ilk pratik iş olarak kısa zaman içinde devrimci, komünist gençlik örgütlerinin katılacağı festival örgütlemeye işini ele aldı. Kısa zamanda yapılan çalışmalar sonucunda 1947 yılında ilk gençlik festivali Çekoslovakya'nın başkenti Prag'da düzenlendi. Mücadele deneyimleriyle, büyük bir mirasın temsilcisi olan Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ilk festivalden itibaren 1990'a kadar her dört yılda bir festivali düzenli olarak farklı bir ülkede gerçekleştirdi. 1990 yılına gelindiğinde dünya genelinde gerçekleşen karşı-devrimler ve federasyonun en büyük destekçilerinden Sovyetler Birliği'nin dağılması ile birlikte festival bir süre belirsizliğe düştü, gelecekte yapılabileceği tartışılmaya başlandı. 1989 yılında KDHC'nin başkenti Pyongyang'da gerçekleşen festivalin ardından bir süre yaşanan belirsizlikten sonra Küba'nın girişim-

girdiği bu çöküş sürecinde, güçlü bir karşı koyuş için uluslararası düzeyde örgütlü bir hareket gereklidir. Bu ayaklanmalarda en önde savaşanlar elbette gençlik.

Yaşadığımız topraklarda devrim ile karşı devrim arasındaki kapışmanın sertliği düşünüldüğünde ve bunun küresel çapta yaşanıldığı göz önüne alındığında dünya devrimci gençlik hareketlerinin birleşik temelde, anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-kapitalist perspektifli bir mücadele izlemesi gerekmektedir. Fakat Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (WFDY) bu mücadeleyi göğüsleyecek, ileri taşıyacak bir perspektifte midir? Ya da WFDY üyesi olan her örgüt gerçekten gözü pek, diş diş, bir mücadeleye hazırlıklı mıdır? İşte şimdi bunları tartışmak lazım.

Belli bir aradan sonra DÖB olarak katıldığımız 19.Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne, Denizlerin enternasyonalist mücadelesini ve bu toprakların mücadele deneyimlerini taşıma amacındaydık. Buraya katılırken, festivalin nasıl geçeceği konusunda elbette bazı öngörülerimiz vardı. Fakat festivalin ardından edindiğimiz izlenim ve deneyimler, bazı sorunsalların

emperyalizmi alt edebiliriz" gibi söylemlerle statükoyu bozmaktan çekinen bir yapıda olduklarını gösterdiler. Bu siyasal örgütler, geçmişte yaratılan komünist mirası yemekten çekilmeyen, kendi burjuvazisi ile dövüşmeyi göze alamayan bir konumdadılar.

Federasyonun birçok üyesi var ve bunların hangi çizgide durduklarını ilk izlenimlerle anlamak mümkün olma-

dolu olması bizlerin çabalarıyla mümkün olacaktır. Belki komünist bir gençlik enternasyonaline sahip değiliz, fakat savaşın küresel çaptaki gelişimi bizlerin bu enternasyonalileri yaratma koşullarını sağlayacaktır.

Şimdi gençliğin Türkiye ve Kürdistan'daki mücadeleye birliğini kurup, enternasyonal mücadeleyi güçlendirme zamanı!

